

EBA/GL/2021/16

16 december 2021

Riktlinjer

om de utmärkande dragen för en riskbaserad tillsynsmetod för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och vilka åtgärder som ska vidtas vid riskbaserad tillsyn i enlighet med artikel 48.10 i direktiv (EU) 2015/849 (med ändring av de gemensamma riktlinjerna ESAs/2016/72)

Riktlinjer för riskbaserad tillsyn

1. Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

Riktlinjernas status

1. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010¹. I enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 ska de behöriga myndigheterna och finansiella instituten med alla tillgängliga medel tillämpa riktlinjerna.
2. I riktlinjerna fastställs Europeiska bankmyndighetens (EBA) syn på lämplig tillsynspraxis inom det europeiska systemet för finansiell tillsyn eller på hur unionslagstiftningen bör tillämpas inom ett särskilt område. De behöriga myndigheter, i enlighet med definitionen i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, som berörs av riktlinjerna ska tillämpa dem genom att på lämpligt sätt införliva dem i sin praxis (till exempel genom att ändra sina rättsliga ramar eller tillsynsrutiner), även när riktlinjerna i första hand riktas till finansiella institut.

Rapporteringskrav

3. Enligt artikel 16.3 i förordning (EU) nr 1093/2010 måste de behöriga myndigheterna meddela EBA om att de tillämpar eller avser att tillämpa dessa riktlinjer, alternativt ange skälen till att de inte gör det senast den 06.06.2022. Om någon sådan anmälan inte inkommer inom denna tidsfrist kommer EBA att anse att de behöriga myndigheterna inte tillämpar riktlinjerna. Anmälningarna bör lämnas in genom det formulär som tillhandahålls på EBA:s webbplats med referensen "EBA/GL/2021/16". Anmälningarna bör inges av personer med befogenhet att rapportera om hur reglerna tillämpas på sina behöriga myndigheters vägnar. Alla förändringar i graden av efterlevnad måste också rapporteras till EBA.
4. Anmälningarna kommer att offentliggöras på EBA:s webbplats i enlighet med artikel 16.3.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Syfte

5. I dessa riktlinjer anges de utmärkande dragen för en riskbaserad tillsynsmetod för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och vilka åtgärder som de behöriga myndigheterna bör vidta vid tillsyn som grundar sig på en riskbaserad metod enligt kravet i artikel 48.10 i direktiv (EU) 2015/849.

Tillämpningsområde:

6. De behöriga myndigheterna ska tillämpa dessa riktlinjer när de utformar, genomför, granskar och förbättrar sin egen riskbaserade tillsynsmodell i arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Adressater

7. Dessa rekommendationer vänder sig till de behöriga myndigheter som avses i punkt iii i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Definitioner

8. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i direktiv (EU) 2015/849 samma betydelse i riktlinjerna. Dessutom gäller följande definitioner i dessa riktlinjer:

Bedömningsobjekt	ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut eller ett kluster, kategoriserat i enlighet med kriterier som fastställts av de behöriga myndigheterna.
Skrivbordsundersökning	en omfattande granskning av bedömningsobjektens rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, som inte äger rum i bedömningsobjektens lokaler.
Framväxande risk	en risk som aldrig har identifierats tidigare eller en befintlig risk som har ökat avsevärt.
Fullständig undersökning på plats	en omfattande översyn av alla system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som genomförs av bedömningsobjekt eller deras affärsområden, som äger rum i de lokaler där bedömningen görs.
Hot	den potentiella skada som brottslingar, terrorister eller terroristgrupper och deras medhjälpare kan orsaka genom sin tidigare, nuvarande och framtida verksamhet för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Inneboende risker	avser den risknivå för penningtvätt och finansiering av terrorism som finns i ett bedömningsobjekt eller en sektor innan riskreducerande åtgärder vidtas.
Kluster	två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut i en sektor med liknande egenskaper och exponering för samma risknivåer för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Kvarstående risk	den risknivå som kvarstår efter det att system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas för att hantera den inneboende risken.
Inrapportering av åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	Regelbunden (periodisk) eller ad hoc-begäran från behöriga myndigheter till bedömningsobjekt av kvantitativa och/eller kvalitativa uppgifter och information om centrala riskindikatorer för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Risk för penningtvätt och finansiering av terrorism	Sannolikheten för att penningtvätt och finansiering av terrorism ska äga rum, samt deras påverkan.
Riskbaserad metod	en metod där behöriga myndigheter och bedömningsobjekten identifierar, bedömer och förstår de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjekten är exponerade för och vidtar åtgärder för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism som är proportionella i förhållande till dessa risker.
Riskbaserad tillsynsmodell	de samlade rutiner, processer och mekanismer som behöriga myndigheter använder för att utöva sina tillsynsbefogenheter vad gäller bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på ett sätt som motsvarar de identifierade riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Risikfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism	för och av Variabler som antingen självständigt eller tillsammans kan öka eller minska risken för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Risikminskning	en vägran att ingå, eller ett beslut om att avsluta, affärsförbindelser med enskilda kunder eller kundkategorier som är förknippade med högre risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, eller att vägra att genomföra transaktioner med högre risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Risikprofil	avser de övergripande egenskaperna hos den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippad med bedömningsobjektet eller sektorn/delsektorn, inbegripet typ och nivå av risk.

Särskild undersökning	en undersökning som utlöses av en specifik händelse eller risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.
Tematisk undersökning	en undersökning av ett antal bedömningsobjekt som fokuserar på en specifik eller några utvalda delar av bedömningsobjektens system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
Tillsynsverktyg	alla tillsynsåtgärder som behöriga myndigheter kan vidta för att säkerställa att bedömningsobjekten uppfyller sina skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
Uppföljningsundersökning	en undersökning som syftar till att bedöma om brister i bedömningsobjektets system och kontrollramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats under en tidigare undersökning har rättats.

3. Genomförande

Datum för tillämpning

9. Dessa riktlinjer träder i kraft tre månader efter deras offentliggörande på alla officiella språk i EU [04.07.2022].

Upphävande

10. Följande riktlinjer ska upphävas med verkan från den dag då dessa uppdaterade riktlinjer för riskbaserad tillsyn ska börja tillämpas:

Gemensamma riktlinjer om de utmärkande dragen för en riskbaserad tillsynsmetod för åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism och vilka åtgärder som ska vidtas vid tillsyn (ESAs/2016/72).

4. Riktlinjer

4.1 Genomförande av den riskbaserade tillsynsmodellen

4.1.1 Allmänna överväganden

11. Behöriga myndigheter ska vidta följande fyra åtgärder som en del av en effektiv riskbaserad tillsynsmodell för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism:
 - a) Åtgärd 1 – Identifiering av riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - b) Åtgärd 2 – Riskbedömning.
 - c) Åtgärd 3 – Tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - d) Åtgärd 4 – Övervakning och översyn av den riskbaserade tillsynsmodellen.
12. De behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till att den riskbaserade tillsynen inte är en engångsåtgärd utan en pågående och cyklisk process.
13. De behöriga myndigheterna bör genomföra de allmänna överväganden som anges i punkterna 11 och 12 i dessa riktlinjer i hela sin riskbaserade tillsynsmodell.

4.1.2 Proportionalitet

14. De behöriga myndigheterna bör vara proportionella i sin tillsyn av bedömningsobjekt för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Den eftersökta informationens omfattning och intervallet för och intensiteten i tillsynsverksamheten och dialogen med ett bedömningsobjekt bör vara proportionell mot den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som har identifierats.
15. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om att ett bedömningsobjekts storlek eller systematiska betydelse inte nödvändigtvis behöver vara en indikation på i vilken utsträckning företaget är utsatt för risker för penningtvätt och finansiering av terrorism. Små kreditinstitut eller finansiella institut som inte är systemviktiga kan icke desto mindre utgöra en hög risk för penningtvätt och finansiering av terrorism.

4.1.3 Bedömningsobjekt

16. De behöriga myndigheterna bör identifiera de kreditinstitut eller finansiella institut inom varje sektor som har tillräckligt många likartade egenskaper för att motivera att de grupperas i ett kluster. De gemensamma egenskaperna bör inbegripa samma risknivå som de utsätts för, bland annat deras storlek, typ av verksamhet, typ av kunder, det geografiska område som de är verksamma inom eller deras verksamhet och deras distributionskanaler. För grupperade kreditinstitut eller finansiella institut kan den riskbaserade tillsynsprocessen utföras på klustret

på kollektiv nivå, snarare än på vart och ett av de kreditinstitut eller finansiella institut som ingår i klustret separat.

17. För att identifiera de kreditinstitut eller finansiella institut som kan tillhöra samma kluster bör de behöriga myndigheterna hänvisa till institutens affärsmodeller, sektorsriskbedömningen, enskilda kreditinstituts eller finansiella instituts riskbedömningar samt andra relevanta informationskällor i enlighet med punkterna 30 och 31 i dessa riktlinjer, inbegripet den information som samlats in till följd av deras tillsynsverksamhet.
18. De behöriga myndigheterna bör överväga om de kommer att behandla kreditinstitut eller finansiella institut inom samma sektor som ingår i samma inhemska finansiella grupp som ett "bedömningsobjekt".
19. Om en behörig myndighet känner till eller har rimliga skäl att misstänka att den risk som är förenad med ett enskilt kreditinstitut eller finansiellt institut i ett kluster skiljer sig avsevärt från den risk som är förknippad med andra kreditinstitut eller finansiella institut i det klustret, bör den behöriga myndigheten avlägsna kreditinstitutet eller det finansiella institutet från klustret och bedöma det antingen individuellt eller som en del av ett annat kluster av kreditinstitut eller finansiella institut som är exponerade för en liknande nivå av risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Borttagandet från ett kluster kan bland annat bero på omständigheter där kreditinstitutet eller det finansiella institutet ägs av personer vars integritet ifrågasätts på grund av farhågor om penningtvätt och finansiering av terrorism, enligt bedömningen i enlighet med Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsprövning.² Eller på grund av att kreditinstitutets eller det finansiella institutets ram för internkontroll är bristfällig enligt bedömningen i enlighet med EBA:s riktlinjer för intern styrning³, vilket påverkar kreditinstitutets eller det finansiella institutets kvarstående risk. Eller på grund av att kreditinstitutet eller det finansiella institutet har infört betydande förändringar av sina produkter eller tjänster, eller kan ha kombinerat dessa ändringar med förändringar i distributionskanaler, kundbas eller andra geografiska områden där tjänsterna eller produkterna levereras.

4.1.4 Samarbete

20. De behöriga myndigheterna bör samarbeta och utbyta all relevant information med varandra och med andra intressenter, inbegripet tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheter, skattemyndigheter, brottsbekämpande organ, rättsliga myndigheter och tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i tredjeländer för att säkerställa en effektiv tillsyn av bedömningsobjekt för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. All relevant information bör utbytas utan dröjsmål. När ett bedömningsobjekt verkar över gränserna bör detta samarbete involvera behöriga myndigheter i andra medlemsstater och vid behov även behöriga myndigheter i tredjeländer.

² Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorganet och personer som innehar nyckelfunktioner i enlighet med direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU, [EBA/GL/2021/06](#).

³ Riktlinjer för intern styrning i enlighet med direktiv 2013/36/EU, [EBA/GL/2021/05](#).

21. För att samarbeta och utbyta information på ett effektivt sätt bör de behöriga myndigheterna tillämpa alla samarbets- och samordningsåtgärder och verktyg som står till deras förfogande, inbegripet de behöriga myndigheter som har ålagts att införa dem i enlighet med direktiv (EU) 2015/849. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att dessa åtgärder och verktyg är tillförlitliga och kontinuerliga för att minimera risken för att informationen blir ogiltig. De behöriga myndigheterna bör särskilt hänvisa till de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut ⁴, EBA:s riktlinjer för samarbete och information mellan tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med direktiv (EU) 2019/878 ⁵ och det multilaterala avtalet mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter i enlighet med artikel 57a.2 b i direktiv (EU) 2015/849.⁶
22. De behöriga myndigheterna bör bedöma omfattningen av och syftet med sitt samarbete och informationsutbyte med andra berörda parter, för att bestämma det effektivaste sättet för detta samarbete, då samma tillvägagångssätt kanske inte är lämpligt i alla situationer. Det innebär att det kan bli nödvändigt med ett mer frekvent samarbete och informationsutbyte med andra behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter, som är involverade i tillsynen för samma bedömningsobjekt, än med finansunderrättelseenheter, skattemyndigheter och brottsbekämpande organ.
23. När behöriga myndigheter samarbetar och utbyter information med andra intressenter, inbegripet brottsbekämpande organ, skattemyndigheter och andra organ eller byråer, bör de göra detta i den utsträckning det är möjligt i enlighet med nationell lagstiftning. De behöriga myndigheterna bör sträva efter att utbyta information med lokala skattemyndigheter om olika skattebrott och skattemekanismer, vilket skulle hjälpa den behöriga myndigheten att bedöma de resulterande risker för penningtvätt som bedömningsobjekten eller sektorerna kan utsättas för. Den kan också utbyta information om möjliga förebyggande åtgärder på detta område.

4.2 Åtgärd 1 – Identifiering av risk- och reduceringsfaktorer

4.2.1 Allmänna överväganden

24. De behöriga myndigheterna ska identifiera och förstå de riskfaktorer som kommer att påverka varje sektors exponering för riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. För detta ändamål bör de behöriga myndigheterna använda olika informationskällor som anges i

⁴ Gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut tillgängligt under riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism [JC 2019 81](#).

⁵ [EBA:s riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med artikel 117.6 i direktiv 2013/36/EU](#), december 2021.

⁶ [Multilateralt avtal](#) mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter i enlighet med artikel 57a.2 b i direktiv (EU) 2015/849.

riktlinje 4.2.2 och även aktivt samarbeta med sektorn och i förekommande fall med andra behöriga myndigheter, i enlighet med riktlinjerna 4.1.4 och 4.4.9.

25. När de behöriga myndigheterna identifierar riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism bör de utgå från EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism).⁷
26. När bedömningsobjekten är kluster bör de behöriga myndigheterna identifiera relevanta faktorer utifrån dem som står förtecknade i punkterna 44 och 45, för att beteckna klustret som helhet. Detta bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att motivera sina beslut om den riskprofil de ger klustret. De behöriga myndigheterna bör även beakta resultaten från tidigare tillsynsverksamhet som rör bedömningsobjekt som ingår i detta kluster.
27. Om ett bedömningsobjekt står under tillsyn av flera behöriga myndigheter i en medlemsstat ska dessa behöriga myndigheter samarbeta och utbyta information om det bedömningsobjektet för att utveckla en gemensam uppfattning om dess riskexponering.
28. Omfattningen och typen av information som de behöriga myndigheterna begär för att identifiera riskfaktorer och riskreducerande faktorer bör stå i proportion till arten och omfattningen, om den är känd, av bedömningsobjektens affärsverksamhet. Hänsyn bör också tas till bedömningsobjektens riskprofil såsom den fastställts på grundval av eventuella tidigare riskbedömningar, och den miljö som bedömningsobjektet verkar i, till exempel den sektor som bedömningsobjektet tillhör. De behöriga myndigheterna bör överväga att fastställa
 - a) vilken information som alltid krävs för bedömningsobjekt och begära liknande information för jämförbara bedömningsobjekt,
 - b) var och hur de kommer att erhålla denna information, och
 - c) vilken typ av information som kommer att leda till en mer omfattande och djupgående begäran om information.

4.2.2 Informationskällor

29. De behöriga myndigheterna bör identifiera riskfaktorer med avseende på sektorer, om relevant också för delsektorer och bedömningsobjekt baserat på information från olika källor. Behöriga myndigheter bör fastställa dessa källors typ och antal utifrån ett riskkänslighetsperspektiv. De bör säkerställa att de har tillgång till lämpliga informationskällor och vid behov vidta åtgärder

⁷ EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism) (nedan kallade *riktlinjerna för riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism*) [EBA/GL/2021/02](https://www.eba.europa.eu/en/press-room/news/30360).

för att förbättra dessa. De behöriga myndigheterna bör också se till att de har infört processer och rutiner för att samla in nödvändiga uppgifter.

30. De informationskällor som de behöriga myndigheterna alltid ska beakta omfattar

- e) Europeiska kommissionens överstatliga riskbedömning som offentliggjorts i enlighet med artikel 6.1 i direktiv (EU) 2015/849,
- f) EBA:s yttrande om den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar unionens finansiella sektor och som offentliggjorts i enlighet med artikel 6.5 i direktiv (EU) 2015/849,
- g) den nationella riskbedömningen i medlemsstaten och i andra medlemsstater som avses i artikel 7.1 i direktiv (EU) 2015/849,
- h) delegerade akter som antas av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849,
- i) nationella och utländska regeringar,
- j) resultaten av EBA:s riskbedömningar i enlighet med artikel 9a i förordning (EU) nr 1093/2010,
- k) andra behöriga myndigheter,
- l) tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i tredjeländer,
- m) tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen av bedömningsobjektens efterlevnad av tillsynskraven, inbegripet behöriga myndigheter i enlighet med definitionen i punkt i och punkt viii i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, punkt i i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1094/2010 och punkt i i artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1095/2010,
- n) finansunderrättelseenheterna,
- o) brottsbekämpande organ, om de inte är undantagna i enlighet med tillämplig lag,
- p) skattemyndigheter, om de inte är undantagna i enlighet med tillämplig lagstiftning, och
- q) kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inrättade i enlighet med de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut (riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism)⁸, om sådana inrättats.

31. Andra informationskällor som de behöriga myndigheterna bör överväga omfattar

- a) EBA:s centrala databas för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i

⁸ De europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut (JC 2019 81).

- enlighet med punkt 1 och punkt 3 i artikel 9a i förordning (EU) nr 1093/2010, när informationen görs tillgänglig för den behöriga myndigheten,
- b) tillsynskollegier som inrättats i enlighet med artikel 51 eller 116 i direktiv (EU) 2019/878 och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/99 av den 16 oktober 2015 om tillsynskollegiers operativa funktion och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/98 av den 16 oktober 2015 om allmänna villkor för tillsynskollegiers funktions sätt, om sådana inrättats,
 - c) branschorganisationer, inklusive information som samlats in som en del av offentlig-privata partnerskap, om sådan finns tillgänglig, såsom typologier och information om nya risker,
 - d) civila organ, till exempel korruptionsindex,
 - e) internationella eller överstatliga normgivande organ, till exempel ömsesidiga utvärderingar av länders bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, antikorrupsionssystem och skatteordningar,
 - f) information från trovärdiga och tillförlitliga öppna källor såsom rapportering i ansedda tidningar,
 - g) ansedda kommersiella organisationer, till exempel risk- och upplysningsrapporter,
 - h) rapporter om visselblåsning,
 - i) information från lärosäten, eller
 - j) externa revisorers rapporter om bedömningsobjektet, om sådana finns tillgängliga.

4.2.3 Inhemska riskfaktorer

- 32. De behöriga myndigheterna ska ha lämplig kunskap, medvetenhet och förståelse för de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifieras på nationell nivå för att kunna identifiera riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippade med bedömningsobjektets inhemska verksamhet och inom sektorer.
- 33. Som en del av detta, och på grundval av de källor som beskrivs i punkterna 30 och 31, bör de behöriga myndigheterna bland annat ha förståelse för
 - a) typ, typologier och omfattning av penningtvätt kopplad till förbrott, inbegripet men inte begränsat till skattebrott, begångna inom landet,
 - b) omfattningen av tvätt av vinning från förbrott, inbegripet men inte begränsat till skattebrott, begångna utomlands,
 - c) typ, typologier och omfattning av finansiering av terrorism samt omfattningen och nivån på stödet till terroristverksamhet och terroristgrupper i landet,
 - d) relevanta typologier för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats av finansunderrättelseenheten och andra offentliga myndigheter eller relevanta trovärdiga

privata enheter.

4.2.4 Utländska riskfaktorer

34. Om ett bedömningsobjekt eller en sektor har betydande kopplingar till andra medlemsstater eller tredjeländer på så sätt att bedömningsobjektet eller sektorn är utsatt för risker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som förknippas med de andra länderna bör de behöriga myndigheterna identifiera dessa risker. Betydande kopplingar omfattar kopplingar där
- a) ett bedömningsobjekt upprätthåller en betydande nivå av affärsförbindelser med kunder från andra medlemsstater eller tredjeländer,
 - b) en verklig huvudman till en kund till bedömningsobjektet kommer från en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland,
 - c) ett bedömningsobjekt genomför betydande enstaka transaktioner med andra medlemsstater eller tredjeländer,
 - d) ett bedömningsobjekt har betydande affärsförbindelser med motparter som har sitt säte i andra medlemsstater eller tredjeländer,
 - e) ett bedömningsobjekt ingår i en finansiell grupp som har sitt säte i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland,
 - f) ett bedömningsobjekts verkliga huvudmän har sin bas i en annan medlemsstat eller i ett annat tredjeland,
 - g) ett bedömningsobjekts ledningsorgan består av personer från en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland, eller
 - h) ett bedömningsobjekt har andra relevanta kopplingar till en annan medlemsstat eller ett annat tredjeland, vilket innebär att det utsätts för den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med det landet.
35. De behöriga myndigheterna bör vidta rimliga åtgärder för att skaffa sig tillräcklig kunskap och hålla den aktuell, vara medveten och ha förståelse för de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med dessa medlemsstater eller tredjeländer och som kan påverka bedömningsobjektets verksamhet. I detta syfte bör de behöriga myndigheterna identifiera riskfaktorer i linje med EBA:s riktlinjer för riskfaktorer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism⁹ och de som beskrivs i punkterna 33 och 34 ovan för var och en av dessa medlemsstater eller tredjeländer.
36. När de behöriga myndigheterna identifierar tredjeländer som har strategiska brister i sina nationella system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utgör ett

⁹ EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism), [EBA/GL/2021/02](#).

betydande hot mot Europeiska unionens finansiella system, ska de beakta de delegerade akter som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849 samt offentliga uttalanden från relevanta internationella standardiseringsorgan, däribland arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF), Europeiska rådets expertkommitté för utvärdering av åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (Moneyval) eller andra regionala organ efter FATF-modell (FSRB).

4.2.5 Sektorsövergripande riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism

37. De behöriga myndigheterna ska ha god förståelse för de riskfaktorer som är relevanta för alla sektorer som står under deras tillsyn. För att identifiera relevanta riskfaktorer inom de relevanta sektorerna ska de behöriga myndigheterna först definiera de sektorer som står under deras tillsyn. När de behöriga myndigheterna definierar sektorer bör de beakta de kategorier av verksamhetsutövare som anges i direktiv (EU) 2015/849, dvs. kreditinstitut, kreditgivare (andra än kreditinstitut, t.ex. konsumentkrediter, factoring, leasing, bostadskrediter och kommersiella krediter), livförsäkringsföretag, livförsäkringsförmedlare, institut för elektroniska pengar, betalningsinstitut, växlingskontor, värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar.
38. Beroende på en sektors storlek och typen av bedömningsobjekt inom sektorn bör de behöriga myndigheterna överväga att ytterligare dela upp sektorer i delsektorer. Detta kan vara nödvändigt när en sektor består av bedömningsobjekt som är mycket olikartade eftersom en betydande andel av bedömningsobjekten har liknande egenskaper och affärsmodeller som skiljer dem från resten av sektorn. Liknande egenskaper omfattar, men är inte begränsade till, den typ av produkter och tjänster som erbjuds, de distributionskanaler som används och vilken typ av kunder som finns. Delsektorer kan omfatta penningöverförare, privata banker och mäklarfirmor, som representerar delsektorer av betalningsinstitut, kreditinstitut respektive värdepappersföretag. De behöriga myndigheterna bör beakta avdelning II i EBA:s riktlinjer för riskfaktorer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism¹⁰ för att inhämta kunskap om särdragen i olika sektorer och delsektorer.
39. De behöriga myndigheterna bör förstå hur varje sektor och delsektor är organiserad samt de risker som förknippas med gemensamma egenskaper som till exempel typ av produkter och tjänster som erbjuds, använda distributionskanaler och kundkategorier. De behöriga myndigheterna bör grunda sin förståelse av riskfaktorerna på sektornivå och delsektornivå på följande:
 - a) en överblick på hög nivå över all relevant information som rör bedömningsobjektet inom en viss sektor eller delsektor i enlighet med punkterna 44 och 45 i dessa riktlinjer för att identifiera gemensamma drag inom varje sektor och delsektor som helhet, och

¹⁰ EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism), [EBA/GL/2021/02](#).

- b) relevant information om de sektorer och delsektorer som anges i punkt 41 i dessa riktlinjer.

4.2.6 Typ av information som krävs för att identifiera riskfaktorer

a. Information om sektorer

- 40. De behöriga myndigheterna ska samla in tillräcklig, relevant och tillförlitlig information från de källor som beskrivs i punkterna 30 och 31 för att utveckla en övergripande förståelse av de inneboende riskfaktorer och faktorer som minskar dessa risker inom sektorn och delsektorn, i förekommande fall.
- 41. För att utveckla en god förståelse av de inneboende riskfaktorerna inom sektorerna och delsektorerna bör de behöriga myndigheterna inhämta information som bör omfatta, men inte begränsas till, följande:
 - c) information i aggregerat format om sektorns storlek, omfattning och komplexitet,
 - d) affärsmodellernas karaktär inom sektorn,
 - e) allmän information om den typ av produkter, tjänster, kunder och distributionskanaler som används inom sektorn eller delsektorn och deras riskprofiler, om dessa är kända,
 - f) information om de nuvarande och framväxande risker som är förknippade med sektorn eller delsektorn nationellt och internationellt, inbegripet information som kan tyda på att sektorn eller delsektorn kan utsättas för ökad risk för penningtvätt och finansiering av terrorism till följd av riskminskning som tillämpas på dessa sektorer eller delsektorer av andra sektorer,
 - g) information om de huvudsakliga riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism som påverkar den inre marknaden,
 - h) effekterna av gränsöverskridande verksamhet inom sektorn eller delsektorn,
 - i) sektorns eller delsektorns exponering för sårbarheter som uppstår i ett globalt sammanhang,
 - j) hotrapporter, varningar och typologier från finansunderrättelseenheten och andra relevanta statliga organ, i tillämpliga fall, och
 - k) vägledning som offentliggjorts av andra behöriga myndigheter eller internationella standardiseringsorgan.
- 42. Den information som beskrivs ovan kan också bidra till de behöriga myndigheternas uppfattning om riskfaktorer på nivån för enskilda bedömningsobjekt och vice versa.

b. Information om bedömningsobjekt

- 43. Utifrån de sektoriella riskbedömningarna ska de behöriga myndigheterna samla in tillräcklig, relevant och tillförlitlig information från de källor som beskrivs i punkterna 30 och 31 för att

utveckla en övergripande förståelse för bedömningsobjektens inneboende riskfaktorer och, i möjligaste mån, kvarstående riskfaktorer.

44. För att utveckla en god förståelse av de inneboende riskfaktorer som är tillämpliga på bedömningsobjekten bör de behöriga myndigheterna samla in information från olika källor som omfattar, men inte är begränsad till, information om

- a) ägande- och företagsstrukturen för bedömningsobjekten, med beaktande av huruvida bedömningsobjektet är ett utländskt eller inhemskt kreditinstitut eller finansiellt institut, moderbolag, dotterbolag, filial eller annan typ av etablering, samt graden av komplexitet och transparens i dess organisation och struktur,
- b) företagsledarens, ledningens och kvalificerade aktieägares renommé och integritet,
- c) de tillhandahållna produkternas och tjänsternas samt verksamhetens och transaktionernas art och komplexitet,
- d) de distributionskanaler som används, inbegripet tillhandahållande av tjänster på distans och användning av agenter eller mellanhänder,
- e) de typer av kunder som betjänas av bedömningsobjektet och den risknivå som är förknippad med dessa kunder, inbegripet kunder som är politiskt utsatta personer och de som bedöms utgöra en förhöjd risk för penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med den riskbedömningsmetod som används i bedömningen,
- f) affärsverksamhetens geografiska område, särskilt om den bedrivs i högriskredjeländer samt,¹¹ och om tillämpligt, ursprungsländer eller etableringsländer för en betydande del av kunderna samt geografiska kopplingar för kvalificerade aktieägare eller verkliga huvudmän,
- g) tillstånd, licensiering eller passportering för bedömningsobjektet.

45. För att utveckla en god förståelse av kvarstående riskfaktorer som bedömningsobjekten exponeras för, bör de behöriga myndigheterna samla in information från olika källor som omfattar, men inte är begränsad till, information om

- a) lämpligheten i de riskreducerande åtgärder som införts av ett bedömningsobjekt och i synnerhet information
 - i) när det gäller lämpligheten i ramverket för riskhanteringen, inbegripet riskhantering för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - ii) från internkontrollfunktionens rapporter, inklusive internrevision, i förekommande fall,
 - iii) som rör tillsynsmässiga och generella aspekter av bedömningsobjektets verksamhet, såsom antal verksamhetsår, likviditet eller kapitalkrav,
 - iv) resultat från undersökningar som utförts av den behöriga myndigheten eller andra

¹¹ EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism), [EBA/GL/2021/02](#).

relevanta myndigheter, inbegripet myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i tredjeländer,

- b) effektiviteten i de riskreducerande åtgärder som införts av ett bedömningsobjekt, särskilt information om
 - i) kvaliteten på intern styrning och kontroll, inbegripet internrevisionens och regelefterlevnadsfunktionernas lämplighet och effektivitet, rapporteringsvägar, graden av efterlevnad av rättsliga och tillsynsmässiga krav för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt effektiviteten i tillsynsobjektens rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i den mån dessa redan är kända,
 - ii) den rådande "företagskulturen", särskilt "regelefterlevnadskulturen" och transparenskulturen och förtroendet i relationerna med de behöriga myndigheterna,
 - iii) resultat från tidigare undersökningar som utförts av den behöriga myndigheten, andra relevanta behöriga myndigheter, inbegripet myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i tredjeländer som omfattar vissa delar och tester på plats,
 - iv) pågående eller ålagda tillsynsåtgärder och sanktioner med avseende på det bedömningsobjekt som den behöriga myndigheten eller en annan relevant myndighet, inbegripet i tredjeländer, har vidtagit,
 - v) information som mottagits från finansunderrättelseenheter, t.ex. information om rapporter om misstänkta transaktioner.

46. Om de behöriga myndigheterna anser att den information som samlats in genom de källor som beskrivs i punkterna 30 och 31 inte är tillgänglig eller inte är tillräcklig för att utveckla en god förståelse av de risker som är förknippade med bedömningsobjektet, bör de behöriga myndigheterna överväga att samla in sådan information direkt från bedömningsobjekten.

47. Om information för den individuella riskbedömningen samlas in direkt från bedömningsobjekten bör de behöriga myndigheterna säkerställa att den typ av information som begärs bestäms av de relevanta inhemska, utländska och sektorsomfattande riskfaktorer som anges i dessa riktlinjer, inbegripet framväxande risker.

48. De behöriga myndigheterna bör överväga att justera nivån på och frekvensen av den information som begärs från bedömningsobjekten utifrån den risknivå som är förknippad med den sektor eller delsektor som bedömningsobjektet tillhör. Detta innebär att information om de sektorer som är utsatta för mer betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism kan samlas in oftare än sektorer med mindre betydande risknivåer. När de behöriga myndigheterna fastställer nivån och frekvensen för begäran om information bör de beakta följande:

- a) Om en del av den begärda informationen är tillgänglig för den behöriga myndigheten från andra källor, däribland tillsynsmyndigheter, för att minska dubbleringen av förfrågningar

om information,

- b) det syfte för vilket informationen kommer att användas; om informationen begärs som underlag för den behöriga myndighetens bedömning av de risker som är förknippade med ett bedömningsobjekt eller sektorn, bör den behöriga myndigheten överväga att anpassa frekvensen av begäranden om information till frekvensen för uppdateringar av riskbedömningen,
- c) om det har skett några betydande förändringar av risknivån för penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med bedömningsobjektet eller sektorn, vilket skulle tyda på att det behövs tätare förfrågningar om information.

4.3 Åtgärd 2 – Riskbedömning

4.3.1 Allmänna överväganden

- 49. De behöriga myndigheterna bör ha en helhetssyn på de riskfaktorer för penningtvätt och finansiering av terrorism som de har identifierat i åtgärd 1 och som tillsammans kommer att ligga till grund för de enskilda riskbedömningarna av bedömningsobjekten och de sektoriella riskbedömningarna.
- 50. När de behöriga myndigheterna utarbetar sin riskbedömningsmetod bör de överväga hur sektorsvisa och enskilda riskbedömningar samverkar. Sektorsriskbedömningen ger de behöriga myndigheterna en övergripande bild av de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjekten inom en viss sektor är exponerade för, och de enskilda riskfaktorernas relevans för bedömningsobjekten inom denna sektor. Genom individuella riskbedömningar bör de behöriga myndigheterna kunna bedöma sektorsriskernas inverkan på varje bedömningsobjekt, samtidigt som de använder dessa riskbedömningar för att uppdatera och se över sina sektorsriskbedömningar när så är lämpligt, bland annat genom att identifiera nya riskfaktorer som är gemensamma för bedömningsobjekten inom sektorn.

4.3.2 Riskbedömning på sektorsnivå och delsektorsnivå

- 51. De behöriga myndigheterna bör utveckla en god förståelse av de inneboende riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i varje sektor som står under deras tillsyn, vilket kommer att göra det möjligt för dem att prioritera sin tillsynsverksamhet mellan och inom sektorer och identifiera risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som är relevanta för en viss sektor. Sektorsriskbedömningen bör ge de behöriga myndigheterna underlag dels för omfattningen av den tillsyn som behövs inom sektorn och dels för den individuella riskbedömningen av bedömningsobjekten. De behöriga myndigheterna bör besluta om de har tillräcklig och tillförlitlig information om kontroller inom sektorn för att bedöma den kvarstående risken. Om denna information anses vara otillräcklig bör de behöriga myndigheterna överväga att använda de relevanta tillsynsverktyg som står till deras förfogande för att erhålla tillräcklig information, i enlighet med avsnitt 4.4.4.

52. De behöriga myndigheterna bör se till att sektorsriskbedömningen är tillräckligt omfattande och gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att få en helhetssyn på alla relevanta riskfaktorer och i vilken utsträckning de påverkar bedömningsobjekten inom varje sektor.
53. För att utföra sektorsriskbedömningen bör de behöriga myndigheterna först definiera de sektorer och delsektorer, i förekommande fall, som står under deras tillsyn i enlighet med beskrivningen i punkterna 38 och 39 ovan.
54. När de behöriga myndigheterna utför riskbedömningen av sektorn som helhet eller av delsektorn, i förekommande fall, bör de göra en bedömning av de sektorsövergripande riskfaktorer som identifierats i enlighet med åtgärd 1 i den riskbaserade tillsynsmodellen. De behöriga myndigheterna bör grunda sin bedömning på den information som samlats in i enlighet med avsnitt 4.2.6.
55. Som en del av denna process bör de behöriga myndigheterna överväga att tilldela olika riskfaktorer olika vikter i enlighet med beskrivningen i punkterna 63 och 64 i dessa riktlinjer, för att återspegla den inverkan som olika hot mot penningtvätt och finansiering av terrorism har på den specifika sektorn.

4.3.3 Individuella riskbedömningar

56. De behöriga myndigheterna bör utveckla en helhetsförståelse för de inneboende riskerna och, i den mån de har tillgång till tillräckligt tillförlitliga uppgifter om kvaliteten på bedömningsobjektets kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, kvarstående risker som bedömningsobjekten är exponerade för. I detta syfte bör de göra individuella riskbedömningar av varje bedömningsobjekt. De behöriga myndigheterna bör använda alla relevanta källor för att samla in den information som krävs för de individuella riskbedömningar som beskrivs i punkterna 44–48 ovan.
57. För att uppnå en heltäckande förståelse av de risker som är förknippade med enskilda bedömningsobjekt bör de behöriga myndigheterna inrätta och upprätthålla en fortlöpande process och metod för att bedöma och se över de risker som är förknippade med bedömningsobjekten. När de behöriga myndigheterna utvecklar sina riskbedömningsprocesser bör de
 - a) vägledas av resultatet av riskbedömningen inom den sektor eller delsektor som bedömningsobjektet tillhör; i huvudsak kommer den behöriga myndigheten redan i samband med riskbedömningen på sektorsnivå eller delsektorsnivå att ha identifierat de huvudsakliga inneboende risker som enskilda bedömningsobjekt inom en viss sektor eller delsektor är exponerade för,
 - b) fastställa hur de kommer att bedöma de relevanta inneboende riskfaktorer som identifierats i åtgärd 1 i den riskbaserade tillsynsmodellen och som påverkar bedömningsobjektet,
 - c) samla in nödvändig information som gör det möjligt för dem att förstå bedömningsobjektets exponering för kunder, produkter och tjänster, geografiska risker och

distributionskanalrisk; detta innebär att de behöriga myndigheterna bör överväga om samma information krävs för alla bedömningsobjekt; om information samlas in från bedömningsobjekten bör de behöriga myndigheterna hänvisa till avsnittet om kvalitetssäkring i dessa riktlinjer för ytterligare skyddsåtgärder som bör införas.

58. Om de behöriga myndigheterna, på grundval av den information som anges i punkt 45 b i dessa riktlinjer, har utvecklat en tillräcklig och tillräckligt tillförlitlig förståelse av de riskreducerande åtgärder som införts av bedömningsobjekten, bör de göra en bedömning av den kvarstående risken med avseende på dessa bedömningsobjekt. Om sådan information inte finns tillgänglig eller är tillförlitlig eller inte är tillräckligt heltäckande bör de behöriga myndigheterna i stället använda sig av den inneboende riskbedömningen avseende dessa bedömningsobjekt.
59. När de behöriga myndigheterna bedömer de kvarstående riskfaktorerna bör de vidta nödvändiga åtgärder för att bedöma i vilken utsträckning de system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjektet har infört är tillräckliga för att effektivt minska de inneboende risker som de är exponerade för. Som en del av detta bör de behöriga myndigheterna bedöma åtminstone
- a) att de system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som förtecknas i artikel 8.4 i direktiv (EU) 2015/849 införs och tillämpas; dessa kontroller bör vara tillräckligt omfattande och stå i proportion till riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - b) att bredare styrformer och riskhanteringsprocesser, inbegripet övergripande riskkultur, är lämpliga och effektiva.
60. De behöriga myndigheterna bör fastställa hur riskbedömningen genomförs professionellt. I avsnitt 4.4.4 föreskrivs att tillsynshandboken för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att säkerställa professionellt omdöme och att tillämpningen av tillsynsverktygen sker på ett konsekvent sätt.

4.3.4 Bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism på gruppnivå

61. De behöriga myndigheterna bör, i egenskap av ledande tillsynsmyndighet i enlighet med de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer för samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849¹², utveckla en helhetsyn på de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjekt som ingår i en grupp är exponerade för. Detta innebär att dessa behöriga myndigheter bör utveckla en riskprofil för bedömningsobjektet under deras tillsyn, med beaktande av alla relevanta inhemska och utländska riskfaktorer. De bör ägna särskild uppmärksamhet åt de risker som är förknippade med en bedömningsobjekts gränsöverskridande verksamhet och affärsverksamhet i delar av deras koncern i andra jurisdiktioner, vilket kan påverka den övergripande riskprofilen för bedömningsobjektet. Riskbedömningen bör särskilt återspegla åtminstone de risker som uppstår till följd av bedömningsobjektets exponering mot länder
- a) där kommissionen identifierat att landet har strategiska brister i sitt system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 9.2 i direktiv (EU) 2015/849,
 - b) där landets lagstiftning förbjuder tillämpningen av koncernövergripande policyer, rutiner och riktlinjer, och i synnerhet, om det finns några situationer där kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/758 bör tillämpas,
 - c) som, i enlighet med trovärdiga och tillförlitliga källor¹³, utsätts för omfattande korruption eller andra förbrott till penningtvätt,
 - d) länder eller territorier där det är känt att terroristorganisationer är verksamma eller som har varit föremål för ekonomiska finansiella sanktioner, embargo eller åtgärder med anknytning till terrorism, finansiering av terrorism eller spridning av massförstörelsevapen som utfärdats av exempelvis Förenta nationerna eller Europeiska unionen, och
 - e) där det enligt information från fler än en trovärdig och tillförlitlig källa har uttryckts allvarliga farhågor om effektiviteten och kvaliteten hos jurisdiktionens kontroller av åtgärder för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism såsom uppgifter om kvaliteten och effektiviteten hos tillsynen och övervakningen; i detta fall kan trovärdiga och tillförlitliga källor inbegripa ömsesidiga utvärderingsrapporter från FATF eller regionala organ efter FATF-modell (FSRB), FATF:s förteckning över högriskjurisdiktioner och icke samarbetsvilliga jurisdiktioner, Internationella valutafondens (IMF) bedömningar och rapporter om bedömningsprogrammet för den finansiella sektorn (Financial Sector Assessment Programme, FSAP).
62. Som underlag för riskbedömningen av bedömningsobjekt som ingår i en grupp bör de behöriga myndigheterna, som är den ledande tillsynsmyndigheten, samarbeta och utbyta relevant

¹² (JC 2019 81).

¹³ Enligt EBA:s riktlinjer i enlighet med artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 kan påståendenas trovärdighet fastställas på grundval av bland annat uppgifternas kvalitet och oberoende och den fortsatta rapporteringen av dessa påståenden.

information med andra behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism av delar av gruppen. För gränsöverskridande grupper bör den ledande tillsynsmyndigheten, om det finns ett kollegium för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, använda den information som utbyts i kollegiet för att samla in den information som krävs för riskbedömningen. Nödvändig information omfattar, när det gäller filialer eller dotterbolag till bedömningsobjekt, åtminstone information om

- a) filialers eller dotterbolags riskprofil för penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med bedömning av relevanta behöriga myndigheter i dessa jurisdiktioner,
- b) riskprofilen för penningtvätt och finansiering av terrorism för den sektor som har filialer eller dotterbolag i enlighet med bedömning av de relevanta myndigheterna i dessa jurisdiktioner,
- c) resultat av behöriga myndigheters bedömningar av kvaliteten på de kontroller som införts inom filialer eller dotterbolag till bedömningsobjekt,
- d) allvarliga överträdelser eller väsentliga brister i filialer eller dotterbolag som identifierats av relevanta behöriga myndigheter inom deras jurisdiktioner,
- e) alla tillsynsåtgärder och sanktioner som relevanta behöriga myndigheter inom deras jurisdiktioner ålägger filialer eller dotterbolag.

63. När de behöriga myndigheterna, som är den ledande tillsynsmyndigheten, bedömer om bedömningsobjekten har genomfört riktlinjer och rutiner för hela koncernen i sina filialer och dotterföretag på ett effektivt sätt, bör de hänvisa till riskbedömningen av de bedömningsobjekt som beskrivs i punkterna 57 och 58 i dessa riktlinjer och i synnerhet till bedömningen av geografiska risker som filialer och dotterföretag till bedömningsobjekt är exponerade för.

4.3.5 Viktning av riskfaktorer

64. De behöriga myndigheterna bör väga de riskfaktorer för sektorer och bedömningsobjekt som identifierats i åtgärd 1 i den riskbaserade tillsynsmodellen, beroende på deras relativa betydelse. I detta avseende finns det ett antal överväganden som de behöriga myndigheterna bör ta hänsyn till:
- a) När de behöriga myndigheterna väger inneboende riskfaktorer bör de göra en välgrundad bedömning av de olika faktorernas relevans i förhållande till en sektor, en delsektor eller ett enskilt bedömningsobjekt. När det gäller enskilda bedömningsobjekt bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till sina riskbedömningar på sektorsnivå eller delsektorsnivå.
 - b) Den vikt som läggs på enskilda riskfaktorer kan variera mellan sektorer, delsektorer eller bedömningsobjekt, men de behöriga myndigheterna bör använda liknande faktorer för liknande sektorer, delsektorer eller bedömningsobjekt.
 - c) Riskviktning leder inte till en situation där det är omöjligt för en sektor, en delsektor eller ett bedömningsobjekt att klassificeras som en betydande eller mycket betydande risk eller där alla sektorer, delsektorer eller bedömningsobjekt ingår i samma riskkategori.

d) Vägningen bör inte påverkas på ett otillbörligt sätt av bara en riskfaktor och att vederbörlig hänsyn tas till faktorer som genom direktiv (EU) 2015/849 eller nationell lagstiftning påfunnits alltid uppvisa en betydande eller hög risk för penningtvätt eller finansiering av terrorism. När de behöriga myndigheterna vikt riskfaktorer bör de säkerställa att en riskfaktor inte ändrar balansen för den totala viktningen till en oproportionerlig och orimlig bedömning.

65. Om behöriga myndigheter använder automatiserade it-system för att tilldela bedömningsobjekt övergripande riskpoäng, särskilt i situationer där de inte har utvecklat dessa internt utan köpt dem från en extern leverantör eller på annat sätt förlitat sig på extern information, bör de förstå hur systemet fungerar och hur riskfaktorer kombineras eller vägs för att uppnå en övergripande riskpoäng. De behöriga myndigheterna bör alltid förvissa sig om att de tilldelade poängen återspeglar deras förståelse av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism med bedömningsobjektet.

4.3.6 Riskprofiler och riskkategorier

66. Bedömningen av nivån på den inneboende risken och den effekt som riskreduceringen har på den inneboende risknivån bör leda till att bedömningsobjektet ges en riskpoäng, där det är relevant, för sektorn, delsektorn eller bedömningsobjektet, för att underlätta jämförelsen mellan bedömningsobjekt och för att ge underlag till den åtgärd som vidtas i samband med åtgärd 3.

67. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att bedömningen av riskreducerande åtgärder hos bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn baseras på tillförlitlig information, såsom den information som anges i punkt 45 b ovan. I avsaknad av sådan information bör de behöriga myndigheterna överväga om det är motiverat att inkludera riskreducerande faktorer och huruvida bedömningsobjektets slutliga riskpoäng för penningtvätt och finansiering av terrorism inte snedvrids till följd av att poängen tilldelas riskreducerande faktorer.

68. Om de behöriga myndigheterna endast har tillgång till begränsad eller overifierad information om riskreducerande åtgärder hos bedömningsobjektet eller sektorn och delsektorn, bör de kategorisera dessa bedömningsobjekt, sektorer och delsektorer utifrån sin inneboende riskprofil och tilldela den kvarstående risken poäng när relevant information blir tillgänglig.

69. De behöriga myndigheterna bör använda sitt professionella omdöme för att värdera resultaten från den övergripande riskbedömningen av bedömningsobjektet eller sektorn/delsektorn och om nödvändigt korrigera den.

70. De behöriga myndigheterna bör besluta om det lämpligaste sättet att kategorisera riskprofilerna för bedömningsobjekt, sektorer och delsektorer. För att uppnå konvergens och underlätta samarbete och informationsutbyte mellan olika behöriga myndigheter bör de behöriga myndigheterna överväga att klassificera bedömningsobjekt, sektorer och delsektorer som "mycket betydande", "betydande", "måttligt betydande" och "mindre betydande" i linje med EBA:s förfaranden för riskbedömning av penningtvätt och finansiering

av terrorism.

71. De behöriga myndigheterna bör se till att deras riskbedömningsprocesser gör det möjligt för dem att skilja mellan inneboende och kvarstående risker. När de behöriga myndigheterna kategoriserar den inneboende risk som är förknippad med bedömningsobjekt, sektorer eller delsektorer bör de beakta följande riskkategorier:
- a) mindre betydande risk, om det är mycket osannolikt att bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn missbrukas i stor utsträckning för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - b) måttligt betydande risk, om det är osannolikt att bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn missbrukas i stor utsträckning för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - c) betydande risk, om bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn sannolikt kommer att missbrukas i stor utsträckning för penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - d) mycket betydande risk, där bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn med stor sannolikhet kommer att missbrukas i stor utsträckning för penningtvätt och finansiering av terrorism.
72. När de behöriga myndigheterna kategoriserar den kvarstående risk som är förknippad med bedömningsobjekt, sektorer eller delsektorer bör de beakta den inverkan som riskreducerande åtgärder kan ha på den inneboende risk som är förknippad med bedömningsobjekt, sektorer och delsektorer. De fyra riskkategorierna bör tillämpas av de behöriga myndigheterna för att kategorisera kvarstående risk i enlighet med följande:
- a) mindre betydande risk, om den inneboende risken är mindre betydande och riskprofilen inte påverkas av riskreduceringen, eller om den inneboende risken är måttligt betydande eller betydande, men effektivt minskas genom system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - b) måttligt betydande risk, om den inneboende risken är måttligt betydande och riskprofilen inte påverkas av riskreduceringen, eller om den inneboende risken är betydande eller mycket betydande, men effektivt minskas genom system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - c) betydande risk, om den inneboende riskexponeringen är betydande och riskprofilen inte påverkas av riskreduceringen, eller om den inneboende risken är mycket betydande men effektivt minskas genom system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - d) mycket betydande risk, där den inneboende risken är mycket betydande och, oavsett riskreducering, riskprofilen inte påverkas av riskreduceringen, eller om den inneboende risken är mycket betydande och inte effektivt minskas på grund av systemiska system för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och kontrollbrister i bedömningsobjektet eller i de flesta bedömningsobjekten inom sektorn.
73. Om de behöriga myndigheterna beslutar att inte tillämpa den riskklassificering som anges i punkterna 69, 70 och 71 bör de kunna konvertera sina riskkategorier i linje med dem som

rekommenderas i dessa riktlinjer. De behöriga myndigheterna bör tillämpa den metod som beskrivs i bilagan till dessa riktlinjer när de omvandlar de riskkategorier.

74. De behöriga myndigheterna bör notera att kategoriseringen av bedömningsobjekten i syfte att bedöma risken för penningtvätt och finansiering av terrorism kan skilja sig från de kategorier som tillämpas på samma bedömningsobjekt i syfte att göra en bredare bedömning av uppföranderisker eller stabilitetsrisker.
75. Om en behörig myndighet använder ett automatiserat it-system för att fastställa riskprofilen eller poängen för ett enskilt bedömningsobjekt bör de behöriga myndigheterna ta hänsyn till situationer där de kan behöva ändra resultaten av den automatiska poängsättningen på grundval av sin professionella bedömning utöver den översyn som anges i åtgärd 4 i den riskbaserade tillsynsmodellen. Behöriga myndigheter får besluta att tillämpa sin professionella bedömning om det finns information som tyder på att den övergripande riskvärderingen inte är en sann återspeglning av verkligheten, inbegripet information från finansunderrättelseenheter, medierapporter, andra tillsynsmyndigheter eller tillsyn på plats och externt. Motiveringen till sådana ändringar av riskprofilen eller riskpoängen bör tydligt dokumenteras av den behöriga myndigheten.

4.4 Åtgärd 3 – Tillsyn

4.4.1 Allmänna bestämmelser

76. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att bedömningsobjekt som utsätts för betydande och mycket betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism blir föremål för mer frekvent och ingående tillsyn än de som utsätts för måttligt eller mindre betydande risker. De behöriga myndigheterna bör anpassa sin tillsynsmetod genom att justera en eller flera av följande faktorer:
- tillsynens karaktär, genom justering av förhållandet mellan tillsynsverktyg på distans och på plats,
 - tillsynens fokus, genom att fokusera på det övergripande ramverket för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på bedömningsobjekt eller genom att fokusera på hanteringen av specifika risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet de risker som är förknippade med särskilda produkter eller tjänster, eller på specifika områden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, såsom kundidentifiering, riskbedömning, övervakning och rapportering till finansunderrättelseenheten,
 - tillsynsfrekvensen, genom att säkerställa att bedömningsobjekt som utsätts för mer betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism övervakas oftare än de bedömningsobjekt som är utsatta för mindre betydande risker, och
 - hur intensiv och ingående tillsynen är, genom att beroende på risk bestämma omfattningen på granskningen av kundkännedomshandlingar, stickprov på transaktioner och rapporter om misstänkta transaktioner som utförs på plats. De behöriga myndigheterna bör notera

att en granskning endast baserad på en bedömning av rutiner och riktlinjer, snarare än hur de genomförs, troligtvis är otillräcklig i situationer där exponeringen för risken för penningtvätt och finansiering av terrorism är mer betydande.

4.4.2 Tillsynsstrategi

77. De behöriga myndigheterna bör fastställa och genomföra en långsiktig tillsynsstrategi för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism där de anger hur de kommer att minska de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som de har identifierat inom alla sektorer och, i förekommande fall delsektorer, som står under deras tillsyn. Strategin bör utgå ifrån den sektorsomfattande riskbedömning som utförs av behöriga myndigheter i enlighet med riktlinje 4.3.
78. I strategin bör de behöriga myndigheterna fastställa tydliga mål för sin strategi för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och ange hur dessa mål ska uppnås inom en fastställd tidsram och med tillgängliga resurser. Som en del av detta bör en tillsynsstrategi
- a) ange hur de kommer att arbeta för att minska de befintliga risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som identifierats i de sektorer och delsektorer som står under deras tillsyn,
 - b) ange hur de kommer att säkerställa att tillräcklig tillsyn och monitorering som står i proportion till risken för penningtvätt och finansiering av terrorism tillämpas på alla sektorer och delsektorer, inbegripet de som är förknippade med lägre risker för penningtvätt och finansiering av terrorism; i synnerhet hur de kommer att säkerställa att sektorer som är förknippade med mer betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism får en högre täckning av tillsyn,
 - c) ange vilken typ av tillsynsverktyg som de behöriga myndigheterna kommer att använda för att hantera vilka typer av risker som beskrivs i avsnitt 4.4.4 i dessa riktlinjer,
 - d) fastställa cykler för undersökningar och genomgångar, om sådana finns, i enlighet med vilka bedömningsobjekt i varje riskkategori som kommer att övervakas och fastställa vilken typ av tillsynsverktyg som ska tillämpas i varje cykel,
 - e) fastställa vilka resurser som krävs för att genomföra tillsynsstrategin och säkerställa att de har tillräckliga resurser,
 - f) ange hur behöriga myndigheter kommer att hantera nya risker på ett effektivt sätt när de uppstår på ett sätt som inte inverkar negativt på hela strategin.

4.4.3 Tillsynsplan för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

79. De behöriga myndigheterna bör fastställa och införa en tillsynsplan för alla bedömningsobjekt som anger hur deras tillsynsstrategi kommer att genomföras i praktiken. De behöriga myndigheterna bör besluta om den tidsperiod som omfattas av deras tillsynsplan, t.ex. en årlig

eller tvåårig tillsynsplan, med beaktande av övergripande organisatoriska begränsningar när så är lämpligt.

80. De behöriga myndigheterna bör samordna alla tillsynsplaner som omfattar hela den tidsperiod som omfattas av tillsynsstrategin för att säkerställa balans mellan dem och att de tillsammans syftar till att genomföra tillsynsstrategin. Detta innebär att om tillsynsstrategin fastställs för en femårsperiod medan tillsynsplanerna utarbetas årligen, bör de behöriga myndigheterna se till att alla årsplaner tillsammans under femårsperioden uppfyller strategin.
81. I tillsynsplanen bör de behöriga myndigheterna tydligt ange vilka tillsynsverktyg de kommer att tillämpa på bedömningsobjekten för att uppnå sina mål i linje med sin strategi. De behöriga myndigheterna bör använda riskbedömningar av enskilda bedömningsobjekt för att finjustera sitt val av tillsynsverktyg för ett specifikt bedömningsobjekt med inriktning på risker som är specifika för det bedömningsobjektet.
82. De behöriga myndigheterna bör i planen ange hur de kommer att fördela tillsynsresurser till bedömningsobjekten på ett sätt som står i proportion till de riskprofiler för bedömningen som utvecklats i enlighet med riktlinje 4.3.
83. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om att bedömningsobjekt som utsätts för betydande eller mycket betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism inte behöver vara systematiskt betydelsefulla. När de behöriga myndigheterna beslutar om de lämpligaste tillsynsverktygen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör de därför hänvisa till sin riskbedömning för penningtvätt och finansiering av terrorism och bör inte förlita sig på sina tillsyns- eller riskbedömningar, om sådana finns, och de bör inte heller endast beakta systemviktiga bedömningsobjekt. De behöriga myndigheterna bör notera att det kanske inte är lämpligt att dra slutsatser, i syfte att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism, utifrån stabilitets- eller uppföranderisk.
84. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att tillsynsplanen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är oberoende av tillsynsplanen för stabilitetstillsyn, även om det ibland kan finnas överlappningar i de bedömningsobjekt som kontrolleras av behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter, och gemensamma eller kompletterande tillsynsverktyg kan tillämpas. De behöriga myndigheterna ansvarar dock för att säkerställa att tillsynsmålen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism till fullo uppnås till följd av dessa åtgärder.
85. När de behöriga myndigheterna utarbetar tillsynsplanen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör de säkerställa att de har beredskap för ifall nya risker upptäcks i undersökningen eller genom andra tillförlitliga källor, som kräver att de behöriga myndigheterna behöver vidta åtgärder på ett lämpligt och snabbt sätt.
86. Om de behöriga myndigheterna är skyldiga att göra ändringar i den ursprungliga tillsynsplanen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, såsom en övergång från skrivbordsundersökning till undersökning på plats eller från tematiska undersökningar till

heltäckande undersökningar, för att anpassa sig till den nya situationen eller för att hantera nya framväxande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism, bör de ha lämpliga interna processer när de behandlar sådana ändringar av tillsynsplanen. Alla sådana ändringar bör dokumenteras på lämpligt sätt av de behöriga myndigheterna där det anges hur och när tillsynsåtgärderna för de bedömningsobjekt som påverkas av ändringarna av planen kommer att genomföras.

4.4.4 Tillsynsverktyg

87. De behöriga myndigheterna bör vara medvetna om att varje bedömningsobjekt, sektor och delsektor är utsatt för olika nivåer av risk för penningtvätt och finansiering av terrorism och att de tillsynsverktyg som används därför kan skilja sig åt mellan dem. För att säkerställa en effektiv användning av resurser bör de behöriga myndigheterna välja sådana tillsynsverktyg som sannolikt kommer att få större inverkan på bedömningsobjektens efterlevnad eller låta dem täcka en större del av en sektor. Om de behöriga myndigheterna vill utveckla en bättre förståelse för hur specifika risker för penningtvätt och finansiering av terrorism hanteras av en sektor, eller särskilda typer av bedömningsobjekt, bör de överväga att använda tematiska undersökningar för att uppnå detta.
88. De behöriga myndigheterna bör ha god förståelse för alla tillsynsverktyg som de har till sitt förfogande för att genomföra sin tillsynsstrategi och sina tillsynsplaner. De bör utveckla en förståelse av för- och nackdelarna med varje tillsynsverktyg, inbegripet den grad av intrång och intensitet som de skulle kunna uppnå med vart och ett av tillsynsverktygen, och överväga hur de kan använda så många tillsynsverktyg som möjligt på ett effektivt sätt, inbegripet, men inte begränsat till, fullständiga eller delvisa undersökningar på plats, ad hoc-undersökningar, tematiska undersökningar, inrapportering från bedömningsobjekten, uppföljande undersökningar, skrivbordsundersökningar samt återkoppling och vägledning till sektorn.
89. De behöriga myndigheterna bör välja de effektivaste tillsynsverktygen för bedömningsobjekten för att tillgodose ett specifikt tillsynsbehov eller ett specifikt tillsynsmål. När de behöriga myndigheterna väljer ut tillsynsverktyg bör de hänvisa till sina sektorsvisa och enskilda riskbedömningar för penningtvätt och finansiering av terrorism och även beakta följande:
- antalet bedömningsobjekt och sektorer som står under den behöriga myndighetens tillsyn,
 - särskilda egenskaper hos olika tillsynsverktyg när de tillämpas separat eller i kombination med varandra,
 - de resurser som behövs för att tillämpa olika tillsynsverktyg,
 - den tid som behövs för att tillsynsverktyget ska kunna uppnå sitt syfte och påverka bedömningsobjektets efterlevnad av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
90. De behöriga myndigheterna bör vara flexibla för att kunna anpassa sin användning av tillsynsverktyg även till följd av nya framväxande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism hos bedömningsobjektet, sektorn eller delsektorn allteftersom de uppstår. Detta

innebär att om behöriga myndigheter har identifierat en ny framväxande risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, antingen genom inrapportering av penningtvätt och finansiering av terrorism, andra tillsynsverktyg eller andra medel, bör de överväga om en ytterligare och mer ingående bedömning genom en skrivbordsundersökning eller ett platsbesök kan vara nödvändig för att säkerställa att de personer som omfattas av bedömningsobjektets system och kontroller är tillräckligt robusta för att minska den framväxande risken. Undersökningar på plats gör det därför möjligt för de behöriga myndigheterna att

- a) utveckla en djupare förståelse av bedömningsobjektets övergripande strategi för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet praxis, styrning, personalens beteende och kultur,
- b) diskutera potentiella risker, resultaten av tillsynsverksamheten samt problem som kan bli föremål för bedömning och sätt att lösa dem,
- c) förmedla sina tillsynsförväntningar direkt till bedömningsobjekten.

91. De behöriga myndigheterna bör överväga att använda undersökningar på plats, antingen på egen hand eller i kombination med andra tillsynsverktyg, i synnerhet när de utövar tillsyn över bedömningsobjekt som utgör en betydande och mycket betydande risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa undersökningar omfattar åtminstone en översyn av bedömningsobjektets rutiner och riktlinjer för bekämpandet av penningtvätt och finansiering av terrorism och en bedömning av hur de genomförs i praktiken genom bland annat intervjuer med nyckelpersonal, testning av system som används för att uppfylla kraven för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och en granskning av riskbedömningen och kundkännedomakterna. På grundval av omfattningen av och komplexiteten hos bedömningsobjektets verksamhet bör de behöriga myndigheterna överväga om den fullständiga omfattningen av undersökningen på plats kommer att omfatta hela affärsverksamheten hos bedömningsobjektet eller om det är mer genomförbart att fokusera på ett visst affärsområde hos bedömningsobjektet. Även om de behöriga myndigheterna, när tillämpningsområdet är begränsat till ett visst affärsområde, bör utveckla en förståelse av beröringspunkterna mellan de system och kontroller som tillämpas inom det affärsområdet och de som tillämpas övergripande i institutet, och om brister i affärsområdets system och kontroller upptäcks, bör de behöriga myndigheterna försöka bedöma om och hur detta kan påverka hela bedömningsobjektet.

92. När de behöriga myndigheterna beslutar om de ska genomföra en fullständig undersökning på plats vid bedömningen bör de beakta följande faktorer:

- a) huruvida det finns ett behov av att inhämta ytterligare eller mer omfattande information om bedömningsobjektet som endast kan inhämtas på plats,
- b) vilken typ av information som behövs och hur den kan erhållas på ett effektivt och heltäckande sätt,
- c) huruvida resultaten av tidigare undersökningar på plats eller skrivbordsundersökningar som utförts antingen av den behöriga myndigheten eller relevanta tillsynsmyndigheter

- eller, om bedömningsobjektet ingår i en grupp, av de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av andra enheter inom gruppen, om sådana finns tillgängliga, visar på en låg grad av efterlevnad av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller tyder på dålig efterlevnadskultur inom bedömningsobjektet eller inom koncernen, vilket kan påverka bedömningsobjektet,
- d) huruvida bedömningsobjekten tidigare har brutit mot sina skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och huruvida de har gjort det upprepade gånger,
 - e) vilken typ av tillsynsuppföljning, i förekommande fall, som den behöriga myndigheten tidigare tillämpat på bedömningsobjektet, och
 - f) huruvida bedömningsobjekten tidigare har visat att de är fast beslutna att åtgärda bristerna och om de har vidtagit kraftfulla åtgärder för att göra detta.
93. De behöriga myndigheterna bör överväga att använda skrivbordsundersökningar i de fall där en mindre ingående tillsynsmetod kan vara tillräcklig, eller i fall där bedömningsobjekten utsätts för låga nivåer av risk för penningtvätt och finansiering av terrorism. Skrivbordsundersökningar omfattar i första hand en granskning av bedömningsobjektets skriftliga rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt riskbedömningen, men inbegriper inte en djupgående bedömning av hur effektivt dessa rutiner och riktlinjer har genomförts i praktiken av bedömningsobjektet. De kan också betraktas som ett preliminärt steg mot mer djupgående tillsyn genom undersökningar på plats som skulle komplettera skrivbordsundersökningen eller kan användas i kombination med andra tillsynsverktyg.
94. I vissa fall bör de behöriga myndigheterna överväga om kombinationen av två eller flera verktyg kan vara effektivare. Detta inbegriper situationer där den behöriga myndigheten ifrågasätter riktigheten i den information som framkommer vid skrivbordsundersökningar eller via inrapporteringen om penningtvätt och finansiering av terrorism. Under sådana omständigheter kan det vara nödvändigt för de behöriga myndigheterna att kontrollera denna information genom en undersökning på plats, som i allmänhet innehåller inslag som granskning av stickprov av transaktioner och kundkännedomssaker samt intervjuer med nyckelpersonal och medlemmar i ledningen. De behöriga myndigheterna bör vid behov kunna utföra särskilda undersökningar som inte ingår i deras tillsynsstrategi och tillsynsplan. Behovet av sådana undersökningar kan utlösas av en specifik händelse som kan exponera sektorn/delsektorn eller bedömningsobjekten för en ökad risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, betydande förändringar i sektorns/delsektorns riskexponering för penningtvätt och finansiering av terrorism eller som ett resultat av att den behöriga myndigheten upptäcker viss information, bland annat genom rapporter om visselblåsning, utbredda offentliga anklagelser om oegentligheter, en ny typologi för penningtvätt och finansiering av terrorism eller tillsynsresultat som rör system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller en bredare ram för interna kontroller. Om den behöriga myndigheten har beslutat att en ad hoc-undersökning är påkallad bör den fastställa undersökningens omfattning, inriktning och huruvida den kommer att omfatta några delar på plats samt om det finns ett behov av att

involvera och samarbeta med andra tillsynsmyndigheter.

95. Om behöriga myndigheter genomför en undersökning på distans med virtuella medel bör de överväga hur effektivt detta tillsynsverktyg är och huruvida engagemanget i bedömningsobjektet uppfyller villkoren för en undersökning på plats och står i proportion till den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjektet utgör. De behöriga myndigheterna bör överväga om en undersökning på plats är mer lämplig när de övervakar bedömningsobjekt som utgör en betydande eller mycket betydande risk för penningtvätt och finansiering av terrorism och under omständigheter där de behöriga myndigheterna försöker utveckla en djupgående förståelse av de övergripande systemen och kontrollramarna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom ramen för bedömningen.
96. De behöriga myndigheterna bör överväga det effektivaste tillsynsverktyget för att säkerställa att koncernövergripande riktlinjer och rutiner tillämpas effektivt av bedömningsobjekt som ingår i gruppen genom att tillämpa liknande överväganden som de som gäller för enskilda bedömningsobjekt i enlighet med vad som förklaras ovan. Om en grupp bedriver gränsöverskridande verksamhet bör den ledande tillsynsmyndigheten¹⁴ samarbeta med andra behöriga myndigheter som deltar i tillsynen av bedömningsobjekten inom gruppen genom kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, om sådana finns, eller genom andra kanaler och samarbetsmekanismer, inbegripet de som anges i EBA:s riktlinjer för samarbete.¹⁵ Detta samarbete kan bestå av, men är inte begränsat till, följande:
- omfattningen av det ömsesidiga bistånd som beskrivs i riktlinje 9 i riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - komma överens om att tillämpa ett visst tillsynsverktyg eller en särskild tillsynsåtgärd tillsammans med andra behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av andra bedömningsobjekt inom gruppen; detta kan inbegripa genomförande av en undersökning eller översyn tillsammans med andra behöriga myndigheter eller genom att gemensamt anpassa fokus för ett tillsynsverktyg för att minska risker som är övergripande för hela gruppen på ett effektivare sätt,
 - utbyta information om bedömningen av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism för bedömningsobjektet eller sektorn, i förekommande fall,
 - utbyta information om planerade undersökningar eller granskningar och därefter om relevanta resultat,
 - utbyta information om svagheter eller överträdelser som identifierats av andra behöriga myndigheter.

¹⁴ Den ledande tillsynsmyndigheten ska fastställas i enlighet med de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma riktlinjer (JC 2019 81) om samarbete och informationsutbyte i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 mellan behöriga myndigheter som utövar tillsyn över kreditinstitut och finansiella institut (nedan kallade *riktlinjerna för kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism*). I allmänhet är den ledande tillsynsmyndigheten en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i en medlemsstat där gruppens huvudkontor är beläget.

¹⁵ [EBA:s riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med artikel 117.6 direktiv 2013/36/EU](#), december 2021.

97. De behöriga myndigheterna bör ha en övergripande syn över alla tillsynsverktyg som de tillämpar. De bör övervaka hur de tillämpas och deras effektivitet och vid behov göra justeringar.

4.4.5 Tillsynspraxis och tillsynshandbok

98. För att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med direktiv (EU) 2015/849 bör de behöriga myndigheterna säkerställa att bedömningsobjekten har infört robusta system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och att dessa system och kontroller är tillräckligt effektiva för att förebygga och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism. De åtgärder som behöriga myndigheter vidtar för att bedöma bedömningsobjektens system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör anges i en särskild tillsynshandbok för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. Detta gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att säkerställa tillämpningen av tillsynsverktygen och den professionella bedömningen på ett konsekvent sätt. Vid utarbetandet av handboken bör de behöriga myndigheterna se till att den innehåller tillräckliga uppgifter om all verksamhet som berörda tillsynsmyndigheter är skyldiga att utföra för att utföra tillsynen på ett effektivt sätt, men den bör också ge tillsynsmyndigheterna tillräcklig flexibilitet att vid behov tillämpa sina professionella bedömningar och anpassningar av tillsynsmetoden.

99. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att bedömningsobjekten, i förekommande fall, utser regelefterlevnadsansvariga för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 8.4 i direktiv (EU) 2015/849. De behöriga myndigheterna bör också vidta risk anpassade åtgärder för att kontrollera om den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som utsetts av ett bedömningsobjekt har eller fortsätter att ha den integritet, expertis och kunskap som krävs för att vederbörande ska kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt.¹⁶ Detta kan innebära ett möte med den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller begära att bedömningsobjektet tillhandahåller en sammanfattning av den regelefterlevnadsansvariges professionella sakkunskap och all annan information som den behöriga myndigheten anser vara relevant. De behöriga myndigheterna bör överväga om de ska göra en sådan bedömning som en del av sin tillsynsverksamhet, inbegripet i samband med undersökningar på plats eller skrivbordsundersökningar, eller som en fristående bedömning.

100. Om den behöriga myndigheten, till följd av de kontroller som beskrivs i punkt 99, befarrar att den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism kanske inte är lämplig, bör den behöriga myndigheten underrätta den berörda myndigheten för

¹⁶ [Samrådsdokument](#) om utkast till riktlinjer för rutiner och riktlinjer när det gäller efterlevnadshantering och rollen och ansvarsområdena för den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism i enlighet med artikel 8 och kapitel VI i direktiv (EU) 2015/849.

stabilitetstillsyn¹⁷ om sina betänkligheter och proaktivt dela med sig av all information som har gett upphov till dessa farhågor till tillsynsmyndigheterna. Dessutom gäller följande:

- a) Om bedömningen av lämpligheten hos den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inte omfattas av myndigheten för stabilitetstillsynens behörighet bör de behöriga myndigheterna vidta nödvändiga åtgärder för att lösa problemet utan onödigt dröjsmål, såsom en begäran om att den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ska genomgå ytterligare utbildning eller förbättra sina yrkeskvalifikationer, en begäran om att ledningen agerar eller en omorganisation av den regelefterlevnadsansvariges roll eller en begäran om att ersätta eller utse ytterligare en övervakningsansvarig för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- b) Om myndigheten för stabilitetstillsynen är behörig att bedöma lämpligheten hos den regelefterlevnadsansvarige¹⁸ för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör de behöriga myndigheterna samarbeta med tillsynsmyndigheten under den inledande bedömningen och även vid eventuella omprövningar av lämpligheten som görs av myndigheten för stabilitetstillsynen vid behov.¹⁹ De behöriga myndigheterna bör dela med sig av all relevant information, som kan påverka lämplighetsbedömningen eller omprövningen av den regelefterlevnadsansvarige för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, till relevanta myndigheter för stabilitetstillsyn, inbegripet deras föreslagna rekommendationer om åtgärder, i enlighet med beskrivningen i punkt a ovan, som skulle kunna vidtas ur ett tillsynsperspektiv för att minska problemen.

101. I tillsynshandboken bör de behöriga myndigheterna beskriva de åtgärder som tillsynsmyndigheterna måste vidta när de tillämpar olika tillsynsverktyg. I handboken bör åtminstone följande anges:

- a) den process och den metod som de behöriga myndigheterna följer när de bedömer risker för penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med bedömningsobjekt och sektorer/delsektorer; de behöriga myndigheterna bör också förklara det förfarande som tillsynsmyndigheterna följer när de vill ändra riskgraderingen för bedömningsobjektet på grundval av sin professionella bedömning,
- b) möjliga fall där tillsynsmyndigheter är skyldiga att samarbeta med andra intressenter i enlighet med beskrivningen i avsnitt 1.4.1 i dessa riktlinjer och förklara hur detta samarbete bör ske i praktiken,
- c) den process som tillsynsmyndigheterna bör följa när de genomför varje tillsynsverktyg och

¹⁷ I enlighet med i synnerhet artikel 19 i EBA:s kommande riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU.

¹⁸ Esmas och EBA:s gemensamma riktlinjer för lämplighetsbedömningar av ledamöter i ledningsorganet och personer som innehar nyckelfunktioner i enlighet med direktiv 2013/36/EU och direktiv 2014/65/EU, [EBA/GL/2021/06](#).

¹⁹ Inbegripet i enlighet med avsnitten 6.1 och 6.3 i EBA:s kommande riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med direktiv 2013/36/EU.

förklarar vilka faktorer som bör testas; de behöriga myndigheterna bör tydligt ange de viktigaste skillnaderna mellan de olika tillsynsverktyg som står till deras förfogande; detta innebär att de behöriga myndigheterna åtminstone bör klargöra i vilken utsträckning tillsynsmyndigheterna förväntas testa följande i fråga om bedömningsobjekt:

- i) lämpligheten hos relevanta rutiner och riktlinjer och huruvida de är kopplade till den allmänna riskbedömningen,
 - ii) att relevanta processer har införts och att de fungerar som förväntat,
 - iii) lämpligheten och fullständigheten i de allmänna riskbedömningarna och i vilken utsträckning de bestämmer den övergripande strategin för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - iv) kundriskklassificeringarnas lämplighet och i vilken utsträckning de fastställer den tillämpliga nivån på kraven på kundkännedomåtgärder,
 - v) lämpligheten hos intern styrning och kontroll och interna rapporteringsvägar med avseende på efterlevnad av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, inbegripet kvaliteten på och kvantiteten av information till ledningen,
 - vi) lämpligheten hos den person som fullgör rollen som regelefterlevnadsansvarig för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom ramen för bedömningsobjektet i enlighet med definitionen i artikel 8.4 i direktiv (EU) 2015/849 och de åtgärder som tillsynsmyndigheterna bör vidta för att utföra denna bedömning,
- d) vilken typ av uppdrag och kommunikation som tillsynsmyndigheten bör ha med bedömningsobjektet före, under och efter tillämpningen av ett visst tillsynsverktyg,
- e) när resultat från undersökningar eller granskningar meddelas, vägledande tidsramar som de behöriga myndigheterna och bedömningsobjekten bör iaktta,
- f) hur man bedömer att de system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism som införts av bedömningsobjekten är tillräckligt effektiva och står i proportion till de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som bedömningsobjektet är exponerat för; de behöriga myndigheterna bör åtminstone ange de huvudområden som tillsynsmyndigheten bör inrikta sig på, vilket kan tyda på bristande effektivitet inom bedömningsobjektet; några indikatorer som kan tyda på att ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism genomförs på ett effektivt sätt inbegriper, men är inte begränsade till, följande:
- vii) personalen hos bedömningsobjektet har god förståelse för de parametrar som används för olika system och kan förklara varför resultaten från dessa system är motiverade,
 - viii) system och processer som används för att övervaka och granska kunder och transaktioner ger de förväntade resultaten, som är i linje med andra liknande bedömningsobjekt inom en sektor,
 - ix) riktlinjer och rutiner för att identifiera och analysera misstänkta eller ovanliga

transaktioner och rapportera till finansunderrättelseenheten eller andra relevanta myndigheter,

- x) personalen hos bedömningsobjektet visar god förståelse för policyer, rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och hur de tillämpas i praktiken,
- xi) olika interna och externa rapporter, såsom intern och extern revision eller konsulter, ger inte upphov till några farhågor om bedömningsobjektets efterlevnad av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- xii) all relevant personal och högsta ledning får tillräcklig och relevant utbildning hos bedömningsobjektet,
- xiii) rättvisa incitament, inbegripet ersättning och andra belöningar, tillämpas av bedömningsobjektet som inte direkt eller indirekt främjar osund arbetspraxis eller kultur,
- xiv) tillräcklig och ändamålsenlig rapportering på alla nivåer hos bedömningsobjektet,
- xv) lämpliga styrformer har införts med en tydlig roll för den högsta ledningen inom ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- g) i vilken utsträckning tillsynsmyndigheten förväntas ifrågasätta tillförlitligheten i system och kontroller för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, genomförandet av rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och effektiviteten i den allmänna riskbedömningen,
- h) exempel på situationer där tillsynsmyndigheterna förväntas tillämpa sin bedömning,
- i) om ett tillsynsverktyg omfattar stickprov av kundkännedomskarter eller transaktioner bör handboken förklara urvalsmetoden, inbegripet minsta stickprovsstorlek och kriterier för att göra ett urval,
- j) de åtgärder som tillsynsmyndigheterna ska vidta efter undersökningen för att säkerställa att utfallet åtgärdas av bedömningsobjektet på lämpligt sätt och exempel på fall där en uppföljande undersökning kan vara nödvändig i enlighet med avsnitt 4.4.8 i dessa riktlinjer, och
- k) styrformerna inom den behöriga myndigheten för godkännande av resultaten av undersökningar eller granskningar, inbegripet beslutsprocessen för sanktioner och administrativa åtgärder.

101. A) När de behöriga myndigheterna bestämmer stickprovsurvalen bör de ta hänsyn till att bedömningsobjekten skiljer sig åt på många sätt, såsom antalet och typen av produkter och tjänster samt antalet och typen av kunder och transaktioner. Detta innebär att de behöriga myndigheterna kan behöva skraddarsy sin metod för stickprovsurval i förhållande till ett särskilt bedömningsobjekt. Som en del av detta bör de behöriga myndigheterna beakta åtminstone följande kriterier för att göra ett meningsfullt stickprovsurval:

- a) Stickprov bör hjälpa de behöriga myndigheterna att uppfylla målen för ett visst tillsynsverktyg som används för bedömningen. Detta innebär att ett urval bör bestå av ett meningsfullt antal kundkännedomssaker eller transaktioner som representerar mångfalden av kunder, produkter och tjänster i olika riskkategorier, men urvalets storlek och sammansättning bestäms av
 - i) syftet med det tillsynsverktyg som används för bedömningen,
 - ii) olika riskkategorier av kunder hos bedömningsobjektet och andelen kunder som utgör en betydande eller mycket betydande risk för penningtvätt och finansiering av terrorism,
 - iii) arten, storleken och komplexiteten hos bedömningsobjektets verksamhet.
- b) Kontroller som utförs som en del av stickprovstagningen bör vara tillräckligt omfattande och ingående för att den behöriga myndigheten ska kunna uppnå det önskade tillsynsmålet.
- c) Urvalet bör vägas mot andra åtgärder som tillämpas, såsom granskning av system/verktyg, styrning och kontroll samt rutiner och riktlinjer.

102. De behöriga myndigheternas urvalspolicy bör vara flexibel och möjliggöra justeringar på grundval av risknivån eller ny information, inbegripet information som erhållits som en del av deras tillsynsverksamhet. Detta innebär att de behöriga myndigheterna kan ändra urvalets storlek, de kundkategorier, produkter, tjänster eller transaktioner som ingår i urvalet eller de särskilda kontroller som utförs före eller under undersökningen eller granskningen. Om stickprov tyder på en systematisk underlåtenhet att uppfylla skyldigheterna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism på bedömarens vägnar bör de behöriga myndigheterna undersöka grundorsaken till denna underlåtenhet, vilket kan inbegripa ytterligare kontroller eller tillsynsverksamhet, inbegripet ytterligare urval eller intervjuer med nyckelpersonal.

103. Tillsynshandboken bör ses över regelbundet och uppdateras vid behov, särskilt om det har förekommit betydande förändringar som kan påverka tillsynsmetoden, inbegripet ändringar som införts inom regelverket eller internationella riktlinjer, eller ändringar som krävs till följd av återkoppling från behöriga myndigheter om lämpligheten i dess tillsynsmetod, inbegripet från en internrevisionsfunktion eller externa organ som FATF, Europarådet eller de europeiska tillsynsmyndigheterna. Som ett resultat av denna översyn bör de behöriga myndigheterna utvärdera de lärdomar som dragits och åtgärda eventuella brister som konstaterats. Berörda tillsynsmyndigheter bör utan dröjsmål göras medvetna om eventuella ändringar av handboken.

4.4.6 Kvalitetssäkring

104. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism utförs konsekvent av alla tillsynsmyndigheter. De bör därför införa kvalitetssäkringskontroller för att säkerställa att alla tillsynsmyndigheter tillämpar tillsynsverktyg och tillsynsmetoder på ett enhetligt sätt i enlighet med tillsynshandboken.

Sådana kontroller bör åtminstone omfatta en granskning utförd av internrevisionsfunktionen och en tillämpning av en fyra ögon-princip. De behöriga myndigheterna bör också använda sig av utbildning av personal, mentorskap och att arbete sker gemensamt som andra sätt att uppnå enhetlighet i tillsynen.

105. De behöriga myndigheterna bör se till att den information som samlas in från bedömningsobjekten är korrekt och tillförlitlig i samband med riskbedömningen eller andra tillsynsverktyg. För att säkerställa detta bör de behöriga myndigheterna åtminstone dubbelkontrollera denna information mot den information som de redan har tillgång till när det gäller det specifika bedömningsobjektet eller liknande bedömningsobjekt eller mot information från andra tillförlitliga källor, däribland tillsynsmyndigheter, andra behöriga myndigheter eller finansunderrättelseenheter.

106. Om de behöriga myndigheterna har konstaterat att den information som lämnats av ett eller flera bedömningsobjekt förefaller vara felaktig eller ofullständig, bör de vidta åtgärder för att klargöra dessa inkonsekvenser och försöka få korrekt information. Under sådana omständigheter bör de behöriga myndigheterna överväga de lämpligaste tillsynsåtgärderna för att ta itu med problemet baserat på omfattningen och typen av konstaterade felaktigheter. Åtgärderna kan omfatta begäran om klargöranden direkt från bedömningsobjektet, genomförande av en särskild undersökning av bedömningsobjektet eller införande av vissa tillsynsåtgärder.

107. De behöriga myndigheterna bör överväga vilka resurser som krävs när de utformar och genomför de nödvändiga kvalitetssäkringskontrollerna. I vissa fall kan det vara nödvändigt att involvera vissa specialiserade resurser från it eller andra områden.

4.4.7 Användning av externa parter tjänster

108. Om de behöriga myndigheterna anlitar externa konsulter eller revisorer för att genomföra sin tillsynsplan, vissa delar av planen eller en särskild tillsynsuppgift, bör de alltid se till att dessa externa parter

- a) har tillräckliga kunskaper och färdigheter för att kunna utföra de specifika tillsynsuppgifter för vilka de anlitas av behöriga myndigheter,
- b) har en tydlig förståelse av lagstiftningens förväntningar och omfattningen av det arbete de ska utföra,
- c) har tillgång till särskild vägledning som tydligt anger villkoren för deras deltagande samt alla processer som de är skyldiga att följa som en del av sitt engagemang,
- d) för tillräcklig dokumentation över de åtgärder som de har vidtagit för att utföra de uppgifter som krävs och förklara skälen till sina slutsatser och resultat,
- e) utför de uppgifter som krävs i enlighet med en standard av hög kvalitet; detta kan innebära att behöriga myndigheter som granskar annat arbete som utförs av den externa parten eller deltar i en del av den verksamhet som de utför för den behöriga myndighetens räkning,

- f) uppger eventuella intressekonflikter och, om det visar sig att det finns intressekonflikter, bör de behöriga myndigheterna se till att de hanteras och löses på lämpligt sätt; om det inte är möjligt att lösa intressekonflikterna bör de behöriga myndigheterna vägra eller avsluta samarbetet med den specifika externa parten.

109. Om de behöriga myndigheterna konsekvent använder experter som en del av sin tillsynsprocess bör de återspegla detta i tillsynsplanen och handboken.

110. De behöriga myndigheterna bör se till att de har tillräcklig intern expertis för att kunna granska och vid behov i tillräcklig utsträckning ifrågasätta det arbete som utförs av externa parter för deras räkning.

111. I situationer där externa revisorer eller konsulter anlitas av bedömningsobjekt för att göra en bedömning av hur de uppfyller sina skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, antingen på eget initiativ eller på begäran av behöriga myndigheter, bör de behöriga myndigheterna säkerställa att de

- a) underrättas om omfattningen av den granskning som utförs av de externa parterna,
- b) underrättas om färdigheter, kunskaper och erfarenheter hos experter som anställts av de externa parter som kommer att utföra bedömningen, och
- c) uppdateras regelbundet om resultaten och slutsatserna av experternas arbete, även när experterna konsekvent rapporterar att det inte finns några brister eller resultat.

112. Behöriga myndigheter bör beakta externa parter arbete och bör reflektera över det i sin tillsynsuppföljning eller som en del av den löpande tillsynen vid behov. De behöriga myndigheterna bör analysera orsakerna till eventuella diskrepanser mellan det arbete som utförs av experter från externa parter och sina egna resultat från undersökningar eller granskningar och ta hänsyn till denna analys i sin riskbedömning av föremålet för bedömningen. Om de behöriga myndigheterna hyser tvivel om den övergripande kvaliteten på det arbete som utförs av experter från externa parter i enlighet med punkterna 108 och 111, bör de behöriga myndigheterna överväga att inkludera en översyn av detta arbete som en del av sina framtida undersökningar eller granskningar inom ramen för bedömningsobjektet.

113. De behöriga myndigheterna bör se till att det finns kanaler för att säkerställa att experter från externa parter kan rapportera alla oriktigheter, svagheter eller överträdelser hos bedömningsobjektet direkt till de behöriga myndigheterna, om nödvändigt, oavsett om deras tjänster anlitas av behöriga myndigheter eller av bedömningsobjektet.

4.4.8 Uppföljning av tillsynen

114. De behöriga myndigheterna bör vara säkra på att alla överträdelser eller svagheter hos bedömningsobjektets system och kontrollramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism hanteras på lämpligt sätt och åtgärdas effektivt av bedömningsobjekten. De behöriga myndigheterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bedömningsobjektets beteende eller verksamhet förändras eller upphör.

115. När de behöriga myndigheterna beslutar om den effektivaste uppföljningen av tillsynen bör de välja tillsynsverktyg eller tillsynsåtgärder som står i proportion till hur väsentliga svagheter är och hur allvarliga överträdelserna är och ta hänsyn till den risknivå som bedömningsobjektet är exponerat för. Detta innebär att allvarliga överträdelser och väsentliga brister²⁰ som identifierats hos ett bedömningsobjekt, som är utsatt för betydande eller mycket betydande risk för penningtvätt och finansiering av terrorism, kommer att kräva mer djupgående uppföljning och mer tillsynsresurser än mindre allvarliga överträdelser eller icke-väsentliga brister hos mindre betydande riskobjekt för bedömning. I de allvarligaste fallen kan de behöriga myndigheterna till exempel genomföra en uppföljande undersökning för att säkerställa att alla brister åtgärdas på ett effektivt sätt och eventuellt överväga en sanktion, medan det i mindre allvarliga fall kan vara tillräckligt att få bekräftelse från bedömningsobjektet om att problemen har åtgärdats i enlighet med den plan som de föreslagit.

116. När de behöriga myndigheterna fastställer den effektivaste uppföljningen av tillsynen i enlighet med punkterna 114 och 115 ovan bör de åtminstone beakta

- a) huruvida alla överträdelser och brister kommer att åtgärdas på ett effektivt sätt efter genomförandet av den åtgärdsplan som föreslagits av bedömningsobjektet för den behöriga myndigheten; de behöriga myndigheterna bör vara tillfreds med den tidsplan som föreslås av bedömningsobjektet för när åtgärdsplanen kommer att vara slutförd, och de bör ifrågasätta bedömningsobjektet om tidsplanen är oralistisk eller om de föreslagna åtgärderna inte är tillräckliga för att åtgärda specifika brister,
- b) huruvida man ska använda ett eller en kombination av tillsynsverktyg, tillsynsåtgärder eller sanktioner för att säkerställa att överträdelser och brister hos bedömningsobjektet åtgärdas så effektivt och snabbt som möjligt,
- c) det brådskande behovet av åtgärdsplaner, eftersom vissa överträdelser eller svagheter kan kräva en mer brådskande rättelse av bedömningsobjekten, vilket innebär att de behöriga myndigheterna bör se till att bedömningsobjektet prioriterar rätt för att åtgärda dessa brister,
- d) den tid som krävs för att rätta specifika överträdelser eller brister, och om åtgärden kan ta lång tid bör bedömningsobjektet införa lämpliga tillfälliga åtgärder för att minska risken,
- e) sannolikheten för en upprepad eller systematisk överträdelse eller brist, som kan bedömas genom att granska tidigare brister hos bedömningsobjektet och den tid under vilken bedömningsobjektet inte har infört effektiva system och kontroller, bör den behöriga myndighetens uppföljning inte bara inriktas på att fastställa en specifik fråga utan på att säkerställa att de systematiska fel som identifierats upphör,
- f) överträdelsens eller bristens potentiella påverkan på ramverket för intern kontroll hos bedömningsobjekten, vilket kan kräva samarbete med tillsynsmyndigheter i enlighet med

²⁰ För närmare uppgifter om hur man fastställer hur väsentliga brister är, se de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av EBA i enlighet med artikel 9a i EBA-förordningen.

EBA:s riktlinjer för samarbete²¹ och en eventuell uppföljning även ur ett tillsynsperspektiv,

- g) bedömningsobjektets förmåga och vilja att åtgärda brister som identifierats av de behöriga myndigheterna, inbegripet i vilken utsträckning de viktigaste funktionsinnehavarna och den högsta ledningen hos bedömningsobjektet deltar i den åtgärdande processen.

117. Om de behöriga myndigheterna misstänker att underlåtenheten att införa effektiva system och kontroller kan vara avsiktlig bör de överväga en kraftfullare uppföljningsåtgärd, som skulle säkerställa att detta beteende hos bedömningsobjektet som bedöms omedelbart upphör. Under sådana omständigheter bör de behöriga myndigheterna samarbeta och utbyta information med tillsynsmyndigheter om bedömningsobjektets brister.

118. De behöriga myndigheterna bör formalisera sin uppföljningsprocess för tillsynen och ange den i sin tillsynshandbok, samtidigt som de ger tillräcklig flexibilitet för tillsynsbedömningen. De behöriga myndigheterna bör fastställa en tidsplan och en beskrivning av de konkreta tillsynsåtgärder och uppföljningsåtgärder som ska vidtas av den person som är föremål för bedömning för att åtgärda varje överträdelse eller svaghet.

119. Om de behöriga myndigheterna har konstaterat att bedömningsobjekten inte har genomfört sina riktlinjer och rutiner för hela koncernen på ett effektivt sätt i koncernens alla delar i enlighet med artikel 45.1 i direktiv (EU) 2015/849 och att deras system och kontroller inte är tillräckligt robusta för att minska den risk som gruppen är exponerad för i olika jurisdiktioner, bör den behöriga myndigheten vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att

- a) bedömningsobjekten har infört en plan för åtgärdandet av brister på gruppnivå som anger hur de kommer att åtgärda de identifierade bristerna i olika jurisdiktioner,
- b) de samarbetar utan dröjsmål med andra behöriga myndigheter som deltar i tillsynen av koncernenheterna, antingen genom kollegier för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism eller genom andra samarbetsmekanismer, för att säkerställa att de är medvetna om dessa brister, och
- c) de samarbetar med andra behöriga myndigheter och eventuellt med tillsynsmyndigheter för att vid behov besluta om den lämpligaste uppföljningsåtgärden, antingen på gruppnivå eller på individuell enhetsnivå; en sådan uppföljning kan bland annat omfatta en gemensam undersökning på plats eller gemensamma tillsynsaktiviteter mellan olika behöriga myndigheter.

120. Tillsynsprocessen är åtskild från sanktionsprocessen, men de två processerna bör komplettera varandra. Därför bör de behöriga myndigheterna, oberoende av vilka sanktioner som ska åläggas ett bedömningsobjekt, noga följa upp att överträdelser och brister åtgärdas i tillräcklig utsträckning i sin tillsyn.

²¹ EBA:s [riktlinjer för samarbete och informationsutbyte mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och finansunderrättelseenheter i enlighet med artikel 117.6 direktiv 2013/36/EU](#), december 2021.

121. Utan hänsyn till bestämmelserna i dessa riktlinjer bör de behöriga myndigheterna rapportera alla väsentliga brister till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med förslaget till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 9a i förordning (EU) nr 1093/2010.

4.4.9 Återkoppling till sektorn

a. Återkoppling om riskbedömningar

122. De behöriga myndigheterna ska ge återkoppling till bedömningsobjekten om resultaten av deras sektorsvisa riskbedömning. De behöriga myndigheterna bör offentliggöra åtminstone följande:

- a) de viktigaste risker som de har identifierat inom varje sektor och delsektor,
- b) sin bedömning av dessa risker, och
- c) all annan information som kan förbättra bedömningsobjektens förståelse av risker och förbättra deras företagsomfattande och individuella riskbedömningar.

123. Om de behöriga myndigheterna beslutar att förse bedömningsobjekten med en redigerad version av sin riskbedömning på sektorsnivå eller delsektorsnivå bör de se till att denna innehåller tillräcklig och meningsfull information för att bedömningsobjekten ska kunna använda denna information när de utarbetar sina egna riskbedömningar.

b. Vägledning för sektorn

124. De behöriga myndigheterna bör utfärda nödvändig vägledning till bedömningsobjekten och förklara hur de förväntar sig att bedömningsobjekten ska genomföra det riskbaserade angreppssättet i praktiken och vad de förväntas göra för att uppfylla sina skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De behöriga myndigheterna bör använda relevanta riktlinjer som offentliggjorts av de europeiska tillsynsmyndigheterna som grund för sin vägledning och komplettera dem med särskilda egenskaper på nationell nivå.

125. De behöriga myndigheterna bör också bedöma behovet av ytterligare vägledning inom sektorn. De behöriga myndigheterna bör bedöma kunskapsnivån och expertisen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom sin sektor på grundval av återkommande problem, framväxande risker eller andra farhågor som härrör från deras analys av information som samlats in för riskbedömningen, resultat från undersökningar, inbegripet tematiska undersökningar, och från andra kontakter med sektorn, inbegripet branschorganisationer. Några av de indikatorer som kan tyda på att ytterligare vägledning kan behövas är bland annat följande:

- a) upprepade underlåtelse från bedömningsobjektens sida att uppfylla vissa skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- b) nyligen genomförda ändringar av det rättsliga ramverket på nationell nivå eller EU-nivå som kan påverka bedömningsobjektens förmåga att uppfylla sina skyldigheter i fråga om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,

- c) bevis på riskminskning inom vissa sektorer eller bedömningsobjekt, eller bevis på att bedömningsobjekten undviker risker i stället för att hantera dem på ett effektivt sätt,
- d) upprepade frågor till behöriga myndigheter eller begäranden om vägledning om vissa aspekter av ramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- e) uppkomsten av nya risker och typindelningar för penningtvätt och finansiering av terrorism.

126. De behöriga myndigheterna bör bedöma om vägledning kan behövas för sektorn som helhet eller specifikt för en viss delsektor eller omfatta ett visst ämne. De behöriga myndigheterna bör se till att den vägledning som de tillhandahåller är tydlig samt

- a) underlättar och stöder genomförandet, genom bedömningsobjekt, av en effektiv riskbaserad metod,
- b) inte direkt eller indirekt främjar eller tolererar riskminskningsåtgärder för hela kundkategorier i enlighet med EBA:s riktlinjer för riskfaktor för penningtvätt och finansiering av terrorism, särskilt riktlinjerna 4.9, 4.10 och 4.11.²²

127. De behöriga myndigheterna bör överväga att samarbeta med bedömningsobjekt och andra relevanta intressenter när de utarbetar vägledning och bör fastställa det effektivaste sättet att nå ut. Engagemanget kan bland annat omfatta ett offentligt samråd, samarbete med branschorganisationer, finansunderrättelseenheter, brottsbekämpande myndigheter, andra behöriga myndigheter eller statliga organ eller genom deltagande i rådgivande forum. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att den utåtriktade verksamheten omfattar en tillräcklig andel berörda parter som kommer att påverkas av vägledningen och att berörda parter får tillräckligt med tid för att lämna sina synpunkter.

128. De behöriga myndigheterna bör regelbundet bedöma om deras befintliga riktlinjer för sektorn är tillräckliga. En sådan bedömning bör göras regelbundet eller på ad hoc-basis och kan utlösas av vissa händelser, inbegripet ändringar i nationell eller europeisk lagstiftning, ändringar av den nationella eller överstatliga riskbedömningen eller på grundval av återkoppling från sektorn. Om de behöriga myndigheterna fastställer att den befintliga vägledningen inte längre är aktuell eller relevant bör de utan onödigt dröjsmål meddela de nödvändiga ändringarna till sektorn.

c. Kommunikation med sektorn

129. De behöriga myndigheterna bör införa och tillämpa en kommunikationsstrategi för att säkerställa att deras kommunikation med bedömningsobjekten förblir inriktad på att förbättra efterlevnaden av bestämmelserna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom sektorn eller vissa delsektorer och att säkerställa att de behöriga myndigheternas resurser används så effektivt som möjligt. Som en del av sin kommunikationsstrategi bör de behöriga myndigheterna ange hur de kommer att

²² EBA:s riktlinjer enligt artiklarna 17 och 18.4 i direktiv (EU) 2015/849 för kundkännedom och de faktorer som kreditinstitut och finansiella institut bör beakta vid bedömning av den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som förknippas med enskilda affärsförbindelser och enstaka transaktioner (riktlinjer för riskfaktorer avseende penningtvätt och finansiering av terrorism), [EBA/GL/2021/02](#).

kommunicera med olika intressenter, bland annat när de informerar sektorn om resultaten av sin riskbedömning och relevant vägledning.

130. De behöriga myndigheterna bör identifiera de lämpligaste och mest effektiva kommunikationsverktyg som står till deras förfogande och som gör det möjligt för dem att på ett tydligt och konstruktivt sätt informera berörda parter om sina förväntningar på regelverket. Dessa verktyg kan omfatta, men är inte begränsade till, följande:

- a) samtidig kommunikation med alla bedömningsobjekt, vilket kan innebära ett offentliggörande på den behöriga myndighetens webbplats eller via andra onlinekanaler,
- b) kommunikation med en begränsad grupp intressenter, vilket kan innebära den behöriga myndighetens deltagande i olika konferenser eller utbildningsevenemang eller genom att nå ut till bransch- och branschorganisationer,
- c) kommunikation genom brev eller cirkulär, som kan riktas till sektorn som helhet eller till relevanta grupper av intressenter, eller
- d) direkt kommunikation med bedömningsobjekt på bilateral eller multilateral basis, inbegripet offentliga samråd. Om den behöriga myndigheten kommunicerar bilateralt bör den överväga hur relevant detta meddelande är för en bredare grupp intressenter, vilket kan tyda på att ett eventuellt annat kommunikationsverktyg kan vara lämpligare.

131. När de behöriga myndigheterna beslutar om de lämpligaste kommunikationsverktygen bör de beakta åtminstone följande:

- a) kommunikationens målgrupp, som bör bestämma nivån på kommunikationens budskap,
- b) hur relevant ett visst ämne är för en viss grupp av intressenter, sektorn eller marknaden som helhet,
- c) tidpunkten för meddelandet och hur brådskande det är, så att den information som krävs görs tillgänglig för bedömningsobjekten i god tid, och
- d) vilken typ av information som lämnas.

4.4.10 Utbildning av den behöriga myndighetens personal

132. De behöriga myndigheterna bör se till att den personal som har arbetsuppgifter som direkt eller indirekt rör bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har tillräcklig kunskap och förståelse för det tillämpliga rättsliga och regelmässiga ramverket på detta område, och att personalen har lämpliga kvalifikationer och lämplig utbildning för att agera med gott omdöme vid tillsyn.

133. De behöriga myndigheterna bör utarbeta ett utbildningsprogram som bör anpassas till behoven för specifika uppgifter inom den behöriga myndigheten, deras arbetsansvar, personalens tjänstetid och personalens erfarenhet. Detta utbildningsprogram bör hållas uppdaterade och ses över regelbundet. De behöriga myndigheterna bör övervaka den

utbildningsnivå som uppnås av enskilda anställda eller hela grupper beroende på vad som är lämpligt.

134. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att deras tillsynspersonal är utbildad i att praktiskt tillämpa de behöriga myndigheternas riskbaserade tillsynsmodell för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, så att tillsynspersonalen kan utföra riskbaserad tillsyn på detta område på ett effektivt och konsekvent sätt. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att resultaten av de sektorsomfattande och enskilda riskbedömningarna av penningtvätt och finansiering av terrorism meddelas all relevant personal inom den behöriga myndigheten, inbegripet personal som inte är direkt involverad i den riskbaserade tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De behöriga myndigheterna bör bland annat se till att dess personal kan

- a) förstå behovet av flexibilitet när bedömningsobjektens synpunkter på risker och kontroller skiljer sig från de behöriga myndigheternas synpunkter på dessa risker och ta hänsyn till de argument som bedömningsobjekten lägger fram,
- b) bedöma kvaliteten på den riskbedömning som utförs av bedömningsobjekten,
- c) bedöma hur lämpliga, proportionella och effektiva bedömningsobjektens rutiner och riktlinjer för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är, samt bedöma bredare styrformer och interna kontroller mot bakgrund av bedömningsobjektens egen riskbedömning,
- d) förstå olika produkter, tjänster och finansiella instrument och de risker som de är exponerade för,
- e) förstå de behöriga myndigheternas tillsynsram, inbegripet strategin och planen för tillsyn av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och
- f) förstå olika tillsynsverktyg som används och praxis som införts av de behöriga myndigheterna och hur de är relevanta för de uppgifter som den anställde utför, såsom användningen av olika tillsynsverktyg i praktiken och vikten av samarbete med andra intressenter.

135. Utbildningen bör anpassas till den relevanta personalens och den högsta ledningens ansvar för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och kan omfatta interna och externa utbildningskurser och konferenser, e-lärandekurser, nyhetsbrev, diskussioner om fallstudier, rekrytering, återkoppling om avslutade uppgifter och andra former av "lära genom att göra". Behöriga myndigheter kan också dra nytta av kunskapsutbyte mellan behöriga myndigheter och med andra relevanta inhemska och utländska myndigheter, såsom tillsynsmyndigheter, finansunderrättelseenheten, relevanta EU-organ och andra länders tillsynsmyndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

136. De behöriga myndigheterna bör säkerställa att relevant utbildning tillhandahålls i god tid, särskilt för ny personal och vid betydande förändringar inom tillsynsramen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De behöriga myndigheterna bör se till att deras

personals expertkunskaper om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism hålls uppdaterade och relevanta, och inbegriper en medvetenhet om nya risker i enlighet med vad som är lämpligt.

4.5 Åtgärd 4 – Övervakning och uppdatering av den riskbaserade tillsynsmodellen

4.5.1 Översyn av riskbedömningen och tillsynsstrategin och tillsynsplanerna (åtgärderna 1, 2 och 3)

137. Den riskbaserade tillsynen inte är en engångsåtgärd utan en fortgående och cyklisk process. De behöriga myndigheterna bör därför regelbundet eller från fall till fall se över den information som ligger till grund för deras riskbedömning och vid behov uppdatera denna information.

138. Som en del av den cykliska processen bör de behöriga myndigheterna regelbundet se över och uppdatera sina sektoriella och individuella riskbedömningar av bedömningsobjekt genom regelbundna översyner eller på ad hoc-basis.

139. Tillsynsstrategin och tillsynsplanerna bör också uppdateras vid behov, antingen genom regelbundna översyner eller som svar på externa händelser. Tillsynsstrategin och tillsynsplanerna bör också återspegla relevanta ändringar av riskbedömningarna, särskilt när nya risker har identifierats. De behöriga myndigheterna bör återspegla resultaten av dessa översyner och uppdateringar som ändringar av den riskbaserade tillsynen.

a. Regelbundna granskningar

140. De behöriga myndigheterna bör regelbundet granska sina individuella och sektoriella riskbedömningar för att se till att de fortfarande är aktuella och relevanta. Som en del av detta är det viktigt att de behöriga myndigheterna kontrollerar att de underliggande antaganden som ligger till grund för riskbedömningen fortfarande är aktuella, inbegripet antaganden om de olika risknivåer som de relevanta sektorerna och bedömningsobjekten utgör eller förståelsen av effektiviteten hos ett visst tillsynsverktyg.

141. Tidsplanen för varje översyn bör anpassas till tillsynsstrategin och stå i proportion till den risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippad med sektorn och bedömningsobjektet. För sektorer och bedömningsobjekt som är utsatta för betydande eller mycket betydande risker för penningtvätt och finansiering av terrorism eller för sektorer som ofta förändras i sin verksamhet och som är verksamma i en snabbt föränderlig miljö bör översyner ske oftare.

b. Ad hoc-granskningar

142. Ad hoc-granskningar av riskfaktorerna, riskbedömningen och, där det är nödvändigt, tillsynsstrategi och tillsynsplanerna bör äga rum efter betydande förändringar som påverkar bedömningsobjektets riskprofil, inkluderande

- a) nya risker för penningtvätt och finansiering av terrorism,
- b) resultat från distanstillsyn och tillsyn på plats samt alla uppföljningar av korrigerande åtgärder eller stödåtgärder som vidtagits av bedömningsobjektet,
- c) ändringar gällande, eller ny information som uppkommer rörande, ägare av kvalificerade innehav, medlemmar i ledningsgruppen, personer med nyckelfunktioner eller bedömningsobjektets organisation,
- d) ändringar av Europeiska kommissionens överstatliga riskbedömning som offentliggjorts i enlighet med artikel 6.1 i direktiv (EU) 2015/849, den nationella riskbedömningen eller den tillsynsrelaterade riskbedömning som utarbetats i enlighet med dessa riktlinjer,
- e) nya typer av företag som kommer in i sektorn eller delsektorn,
- f) plötsliga förändringar inom sektorn eller delsektorn, inbegripet förändringar av kundbasen, erbjudna tjänster och produkter, distributionskanaler eller exponering mot vissa geografiska områden,
- g) ny information som tyder på att risken för penningtvätt och finansiering av terrorism har ökat med avseende på ett specifikt bedömningsobjekt eller en viss sektor,
- h) andra situationer där den behöriga myndigheten har rimliga skäl att tro att information som de har baserat sin riskbedömning på inte längre är relevant eller har betydande brister.

143. De behöriga myndigheterna bör också överväga om ändringar som påverkar ett visst bedömningsobjekt kan påverka andra bedömningsobjekt, och de bör också se över riskbedömningen av de bedömningsobjekt som påverkas väsentligt av ändringen.

144. Om riskkategorierna eller riskpoängen har ändrats till följd av den ändrade riskbedömningen bör de behöriga myndigheterna se till att deras interna system och tillsynshandbok uppdateras i enlighet med detta.

4.5.2 Granskning av den riskbaserade tillsynsmodellen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism

145. De behöriga myndigheterna bör själva försöka se till att deras interna processer och rutiner, däribland deras metoder för bedömning av risken för penningtvätt och finansiering av terrorism, är aktuella och tillämpas konsekvent och effektivt. De behöriga myndigheterna bör vid behov omedelbart se över och uppdatera metoden.

146. Om det i en granskning identifieras problem med den riskbaserade modellen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism bör de behöriga myndigheterna vidta åtgärder för att åtgärda dessa. De behöriga myndigheterna bör dock avstå från att göra upprepade ändringar av sin riskbaserade tillsynsmodell med korta tidsintervall, för att underlätta jämförelser över tid.

147. Om de behöriga myndigheterna använder automatiska poängsystem för att utföra sin riskbedömning bör de se över de fall där det automatiska betyget ändrats på grundval av en

yrkesmässig bedömning, vilket tyder på att det tilldelade poängtalet inte korrekt återspeglade bedömningsobjektets riskprofil. I sådana fall bör de behöriga myndigheterna undersöka om omfattningen och frekvensen av sådana ändringar kanske inte är ett tecken på ett fel i riskbedömningsmetoden. Om ett fel upptäcks bör de behöriga myndigheterna vidta nödvändiga åtgärder för att rätta till det.

a. Regelbundna granskningar

148. De behöriga myndigheterna bör regelbundet granska huruvida den riskbaserade modellen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism ger avsett resultat, och i synnerhet huruvida tillsynsresurserna ligger på en nivå som motsvarar de identifierade riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism. De behöriga myndigheterna bör använda en rad olika verktyg som står till deras förfogande när de ser över och bedömer om deras riskbaserade tillsynsmodell för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är lämplig och effektiv. Dessa verktyg omfattar, men är inte begränsade till,

- a) yrkesmässig sakkunskap,
- b) frågeformulär för självbedömning,
- c) stickprovskontroll av tillsynsåtgärder och tillsynsinsatser,
- d) ny information såsom rapporter och återkoppling från andra behöriga myndigheter eller relevanta myndigheter för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- e) återkoppling från finansunderrättelseenheter, brottsbekämpande organ och andra nationella organ, eller
- f) publikationer från relevanta europeiska eller internationella organisationer.

149. De behöriga myndigheterna bör även försöka sätta sig in i internationell beprövad erfarenhet och överväga att delta i relevanta internationella och europeiska forum, när så är möjligt.

150. Att mäta hur stor påverkan tillsynen av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism har vad gäller hur väl överensstämmande och effektiva bedömningsobjektens kontroller av bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är kan också hjälpa de behöriga myndigheterna att bedöma hur effektiv deras riskbaserade tillsynsmodell för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism är.

b. Ad hoc-granskningar

151. Utöver regelbundna granskningar med fasta intervall bör de behöriga myndigheterna granska, uppdatera eller ändra sin riskbaserade tillsynsmodell för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism om modellens lämplighet eller effektivitet ifrågasätts efter händelser såsom

- a) externa utvärderingar av modellen, inklusive av FATF eller Moneyval eller externa revisioner,

- b) interna utvärderingar av modellen, inbegripet en intern gapanalys, internrevisionsrapporter, kvalitetssäkringstester och "tillvaratagna erfarenheter",
- c) väsentliga förändringar i den rättsliga eller regelmässiga miljön för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism,
- d) offentliggörande av relevanta internationella riktlinjer, och
- e) nya riskfaktorer som uppstår eller identifieras.

4.5.3 Organisatoriska och förfarandemässiga aspekter av granskningsprocessen

152. De behöriga myndigheterna bör införa en objektiv översyn av sin riskbaserade tillsynsmodell, som bygger på tydliga och öppna interna rutiner och riktlinjer. Sådana bör åtminstone innehålla uppgifter om

- a) när revideringen ska göras eller vilka händelser som skulle utlösa översynen,
- b) vad som är revideringens omfattning eller hur omfattningen ska fastställas, och
- c) vem vid den behöriga myndigheten som ansvarar för översynsprocessen; de behöriga myndigheterna bör överväga om den grupp eller person inom den behöriga myndigheten som ansvarade för inrättandet av den riskbaserade tillsynsmodellen också bör ansvara för översynen av modellen eller om en annan person eller grupp, såsom den behöriga myndighetens interna kvalitetssäkring, internrevision eller riskhanteringsgrupp, bör ansvara för översynen.

153. Utöver den interna översynen bör de behöriga myndigheterna överväga om det är nödvändigt att anlita en extern expert för att få en objektiv utvärdering av dess riskbaserade tillsynsmodell eller för att säkerställa harmonisering på nationell nivå med de modeller som används av andra behöriga myndigheter.

4.5.4 Registerhållning

154. De behöriga myndigheterna bör dokumentera den riskbaserade tillsynsmodellen för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, dess genomförande och efterföljande översyner på lämpligt sätt för dess institutionella (tillsyns)minne och även för att tillhandahålla ett register över resultat och beslut och deras underliggande motiv för att säkerställa att de åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar med avseende på de olika bedömningsobjekten är samstämmiga och konsekventa.

4.5.5 Ansvarsskyldighet

155. Den högsta ledningen vid de behöriga myndigheterna bör ha tillräcklig förståelse för de risker för penningtvätt och finansiering av terrorism som råder i de övervakade sektorerna och delsektorerna, och få regelbunden information om tillsynsåtgärderna för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism och deras resultat. Anledningen är att den ska kunna bedöma den allmänna effektiviteten i åtgärderna som genomförs av bedömningsobjekten för

att minska dessa risker, liksom – när så är lämpligt – behovet av att granska intensiteten och frekvensen i tillsynen och anslaget av tillsynsresurser.

156. De behöriga myndigheternas verkställande ledning bör säkerställa att det finns lämpliga styrformer för godkännande av tillsynsstrategin på ledningsnivå och eventuella ändringar därefter och för övervakning av framstegen med genomförandet av tillsynsstrategin för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism inom den behöriga myndigheten. De bör särskilt säkerställa att den behöriga myndigheten har tillräckliga resurser för att genomföra strategin, inbegripet specialistresurser för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism samt rättsliga, politiska och riskspecialiserade resurser, och att dess tillsynsmål som fastställs i strategin uppfylls fullt ut.

Bilaga

Konvertering av riskkategorier

Scenario 1: Om en behörig myndighet kategoriserar sina bedömningsobjekt och sektorer inom tre riskkategorier bör de tillämpa den metod som anges i tabell 1 när de uppmanas att omvandla riskkategorierna till fyra kategorier i enlighet med dessa riktlinjer.

<i>Den behöriga myndighetens riskkategorier</i>	<i>Riskkategorier som föreslås i dessa riktlinjer</i>
<i>Låg risk →</i>	Mindre betydande risk
<i>Medelhög risk →</i>	Måttligt betydande risk
<i>Hög risk →</i>	Mycket betydande risk

Scenario 2: Om de behöriga myndigheterna kategoriserar sina bedömningsobjekt och sektorer i fem riskkategorier bör de tillämpa den metod som anges i tabell 2 när de uppmanas att omvandla riskkategorierna till fyra kategorier i enlighet med dessa riktlinjer.

<i>Den behöriga myndighetens riskkategorier</i>	<i>Riskkategorier som föreslås i dessa riktlinjer</i>
<i>Låg risk →</i>	Mindre betydande risk
<i>Medelhög låg risk →</i>	Mindre betydande risk
<i>Medelhög hög risk →</i>	Måttligt betydande risk
<i>Hög risk →</i>	Betydande risk
<i>Ultrahög/mycket hög risk →</i>	Mycket betydande risk